PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scînteia

Organ al Comitetului Central al P.M.R.

ANUL XXV Nr. 3469 | Duminică 18 decembrie 1955 | 4 PAGINI — 20 BANI

În interiorul ziarului:

M. Radian — Industrializarea socialistă — chezășia construirii victorioase a socialismului — *A 30-a aniversare a Congresului al XIV-lea al P.C.U.S.* (pag. 2-a).

Ion Brad — Drum spre poezie — *versuri* — (pag. 2-a).

Note culturale: **C. Teodoriu** — Concert de vioară în primă audiție; **M. Bărbuță** — Noua premieră a studioului „C. Nottara" (pag. 2-a).

H. Doljan — Petrolul — o mare bogăție (pag. 2-a).

Note bibliografice: „Pasărea Furtunii" de Petru Dumitriu (pag. 2-a).

Primirea țării noastre în O.N.U. salutată cu satisfacție de poporul romîn: **Gh. Savin** — Spre intensificarea legăturilor comerciale; **I. Moldoveanu** — Recunoscători Uniunii Sovietice (pag. 3-a).

Scrisoarea lui C. Titel Petrescu (pag. 3-a).

Corespondență telefonică: **Georges Soria** — Desfășurarea campaniei electorale în Franța (pag. 3-a).

Vizita lui N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov în Afganistan (pag. 4-a).

Mesajul adresat de J. Nehru lui N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov (pag. 4-a).

Admiterea noilor membri în O.N.U. un succes al forțelor păcii — *Lucrările Adunării Generale a O.N.U.* (pag. 4-a).

Planul de producție al gospodăriilor colective

In aceste zile, membrii gospodăriilor colective fac bilanțul realizărilor obținute în anul care s-a scurs. Acest bilanț arată că în marea majoritate a gospodăriilor, colectiviștii au muncit cu mai multă hărnicie și mai organizat, au aplicat mai bine o serie de metode agrozootehnice înaintate reușind să obțină recolte bogate, să dezvolte creșterea animalelor și alte ramuri de producție. Aceasta a făcut să crească și răsplata pentru zilele-muncă făcute de colectiviști. Totodată, pe baza realizărilor obținute și a posibilităților existente, colectiviștii întocmesc planuri de producție pentru anul viitor.

Experiența arată că planul de producție are o importanță hotărîtoare în viața gospodăriilor colective. O gospodărie mare, socialistă, cum este gospodăria colectivă, care cuprinde zeci și sute de familii, nu poate fi condusă fără plan. Un plan de producție bine gîndit are ca obiectiv întărirea și dezvoltarea proprietății obștești și asigurarea pe această bază a creșterii nivelului de trai al colectiviștilor. Ținînd seama în amănunțime de toate posibilitățile de sporire a producției la hectar, de dezvoltarea ramurilor de producție pentru care există cele mai prielnice condiții, îmbinînd just interesele obștești ale gospodăriei cu interesele personale ale colectiviștilor, planul de producție constituie un îndreptar de zi cu zi în munca membrilor gospodăriei, stimulează hărnicia și inițiativa lor. Dimpotrivă, dacă nu se ține seama de toate acestea, dacă planul este alcătuit în mod birocratic, el are urmări dăunătoare.

Numeroase gospodării colective au avut în anul 1955 planuri de producție bune. La gospodăria colectivă din Topraisar, regiunea Constanța, de exemplu, înlăturîndu-se greșelile din alți ani, s-a întocmit cu ajutorul unui colectiv de activiști și tehnicieni de la raion și cu participarea largă a colectiviștilor un plan de producție care ține seama de condițiile specifice de climă și sol din Dobrogea, de posibilitățile și nevoile gospodăriei. In plan s-au stabilit, pe baza experienței brigăzilor și echipelor fruntașe în sporirea producției, metodele agrotehnice ce trebuiau aplicate, s-a prevăzut creșterea volumului lucrărilor executate cu mijloacele S.M.T.-ului, mărirea numărului de animale și a producției obținute de la ele etc. Planul a arătat limpede colectiviștilor ce trebuie să realizeze, mijloacele ce le vor folosi și ce venituri vor primi pe zile-muncă. Planul astfel întocmit a fost îndreptarul în munca de zi cu zi a colectiviștilor. Incheind bilanțul acestui an, colectiviștii din Topraisar se pot mîndri că, întocmind un plan bun și luptînd pentru realizarea lui, au obținut recolte bogate (1870 kg. grîu la ha., 6600 kg. porumb știuleți la ha.), au mărit numărul de animale și au sporit productivitatea lor.

De asemenea, gospodăria colectivă din Chelmac-Arad a avut în acest an un plan de producție bun și a obținut realizări însemnate. La această gospodărie zilele de întocmire a planului sînt zile cînd colectiviștii — antrenați de organizația de bază și de consiliul de conducere — fac propuneri prețioase pentru a fi introduse în plan în vederea sporirii producției și a dezvoltării gospodăriei colective.

Partidul cere organelor de partid regionale și raionale să se preocupe cu toată răspunderea de îndrumarea și sprijinirea gospodăriilor colective la întocmirea și realizarea planului de producție. Cu toate acestea, anul trecut, în unele raioane s-au mai practicat metode birocratice la întocmirea planurilor de producție. La unele gospodării colective din raioanele Dej, Făgăraș ș. a. nu s-a ținut seama de forțele de muncă existente în mod real în gospodăriile colective și de ajutorul pe care îl poate da S.M.T.-ul, ceea ce a dus la situația că prevederile planurilor de producție n-au fost realizate. Lipsite de îndrumare, unele gospodării colective din raioanele Făgăraș, Filimon Sîrbu ș.a. nu dezvoltă creșterea animalelor pe măsura posibilităților lor. Or, dezvoltarea creșterii animalelor este o condiție principală pentru întărirea economică a gospodăriei colective.

Acțiunea de întocmire a planului de producție pe anul 1956 poate și trebuie să constituie în toate gospodăriile colective, și mai ales în cele rămase în urmă, un mijloc puternic de antrenare a colectiviștilor în lupta pentru întărirea și dezvoltarea gospodăriilor colective. Membrii unor gospodării colective nu au încă experiența și priceperea necesare planificării producției într-o mare gospodărie. Ei au nevoie de un ajutor puternic în această acțiune din partea organelor de partid, a sfaturilor populare și a organelor agricole.

Un ajutor foarte important la întocmirea planurilor de producție ale gospodăriilor colective trebuie să-l dea colectivele formate din activiști de partid, de stat, ingineri și tehnicieni agronomi, zootehniști, constructori. Comitetele regionale și raionale de partid, împreună cu comitetele executive ale sfaturilor populare regionale și raionale au datoria să formeze aceste colective ținînd seama de experiența bună și de lipsurile din anul trecut.

Primul lucru pe care trebuie să-l facă aceste colective este studierea temeinică a condițiilor locale, naturale și economice, specifice fiecărei gospodării colective, studierea posibilităților și perspectivelor de dezvoltare și a experienței cîștigate de colectiviști; deosebit de important este ca de la început să se cunoască exact rezervele interne ale gospodăriei, forțele de muncă proprii și cele puse la îndemînă de S.M.T. etc.

Studierea și cunoașterea adîncă a situației concrete din gospodărie se poate face numai atrăgînd în această muncă pe brigadieri, șefi de echipe, fruntași, mase cît mai largi de colectiviști. Incă de pe acum, la gospodăria colectivă din Romînești-Iași, din inițiativa organizației de bază, consiliul de conducere a început să discute cu masa colectiviștilor ce va cuprinde planul de producție pe 1956.

Asupra căror probleme trebuie îndreptată atenția, pentru ca planul de producție să constituie un adevărat îndreptar în întărirea și dezvoltarea gospodăriei colective, în creșterea avutului obștesc — izvorul de venituri pentru fiecare colectivist?

Sporirea producției la hectar la culturile cerealiere și la toate celelalte culturi este un lucru principal de care trebuie să țină seama colectiviștii atunci cînd întocmesc planul de producție. Experiența gospodăriilor colective, a brigăzilor și echipelor fruntașe dovedește că fiecare gospodărie colectivă are mari posibilități să obțină recolte bogate. Metodele agrotehnice verificate de practică cum sînt dezmiriștitul, arătura adîncă, îngrășarea culturilor, folosirea semințelor de soi, semănatul în cuiburi așezate în pătrat, prașile repetate prin extinderea mecanizării, polenizarea artificială suplimentară trebuie să fie aplicate pe toată suprafața, nu numai de unele brigăzi sau echipe. De asemenea, este de mare însemnătate ca în afară de cereale să se cultive acele plante care dau cele mai bune rezultate în condițiile locale; să se creeze, în măsura posibilităților gospodăriei, grădini de legume, livezi, vii, să se cultive plante tehnice.

Experiența colhozurilor din Uniunea Sovietică și a gospodăriilor colective fruntașe din țara noastră dovedește că dezvoltarea gospodăriei cu mai multe ramuri și în primul rînd creșterea animalelor face să crească veniturile gospodăriei și plata pentru ziua-muncă. De aceea, este în interesul colectiviștilor ca la întocmirea planului de producție să cîntărească cu spirit de adevărați gospodari ce au făcut și ce pot face pentru dezvoltarea creșterii animalelor și păsărilor, pentru a face rentabile fermele existente. In legătură cu aceasta, planul trebuie să prevadă cultivarea plantelor furajere (mai ales pentru însilozare), construirea de adăposturi trainice și ieftine, prin folosirea cît mai largă a resurselor locale.

Cu multă grijă și spirit gospodăresc trebuie chibzuite la planificare investițiile, folosirea creditelor de la stat și a fondurilor proprii, înlăturîndu-se orice fel de cheltuieli ce nu-s legate de producție. O mare atenție trebuie acordată planificării consumului de zile-muncă, neadmițîndu-se nici o risipă. Dacă zilele-muncă sînt folosite chibzuit, crește productivitatea muncii, și odată cu aceasta și răsplata pentru fiecare zi-muncă.

Nu poate fi întocmit însă un plan de producție just dacă nu se ține seama de principiul cointeresării materiale a colectiviștilor. Planul de producție este bun numai atunci cînd arată limpede colectiviștilor ce vor primi pentru ziua-muncă prin realizarea sarcinilor de producție. De asemenea, la întocmirea planului este necesar să se prevadă produsele care vor fi valorificate, pentru a se obține venituri bănești din care să se împartă colectiviștilor avansuri în tot cursul anului, cel puțin la 2—3 luni odată.

Intocmirea planurilor de producție trebuie să fie un prilej pentru organele de partid și de stat de a desfășura o acțiune sistematică de întărire a gospodăriilor colective.

Comitetele regionale și raionale de partid și comitetele executive ale sfaturilor populare au datoria de a folosi și răspîndi experiența bună în întocmirea planurilor de producție, de a îndruma și controla permanent felul cum sînt sprijinite gospodăriile colective în întocmirea planului de producție, să vegheze ca nu cumva să se încalce democrația internă a gospodăriei colective. Ele trebuie să asigure dezbaterea largă a proiectului de plan și îmbunătățirea lui în adunarea generală.

Odată planul aprobat de adunarea generală este necesar să se pornească imediat la lucru pentru înfăptuirea lui.

Intocmind planuri bune și luptînd pentru a le înfăptui, colectiviștii vor obține noi succese în întărirea și dezvoltarea gospodăriei colective, își vor asigura venituri mai mari, vor face ca toate gospodăriile colective să devină centre puternice de atragere a țăranilor muncitori pe calea agriculturii socialiste.

TELEGRAMĂ

Excelenței sale
CHIVU STOICA
Prim-ministru al Romîniei — București

Sînt fericit că Romînia a fost admisă în Organizația Națiunilor Unite și vă felicit pentru această. Sper în cooperarea cu guvernul dumneavoastră în lucrările Organizației Națiunilor Unite.

Cu deosebită simpatie,
JAWAHARLAL NEHRU

In cinstea Congresului partidului

Mașini fabricate pentru prima dată în țară

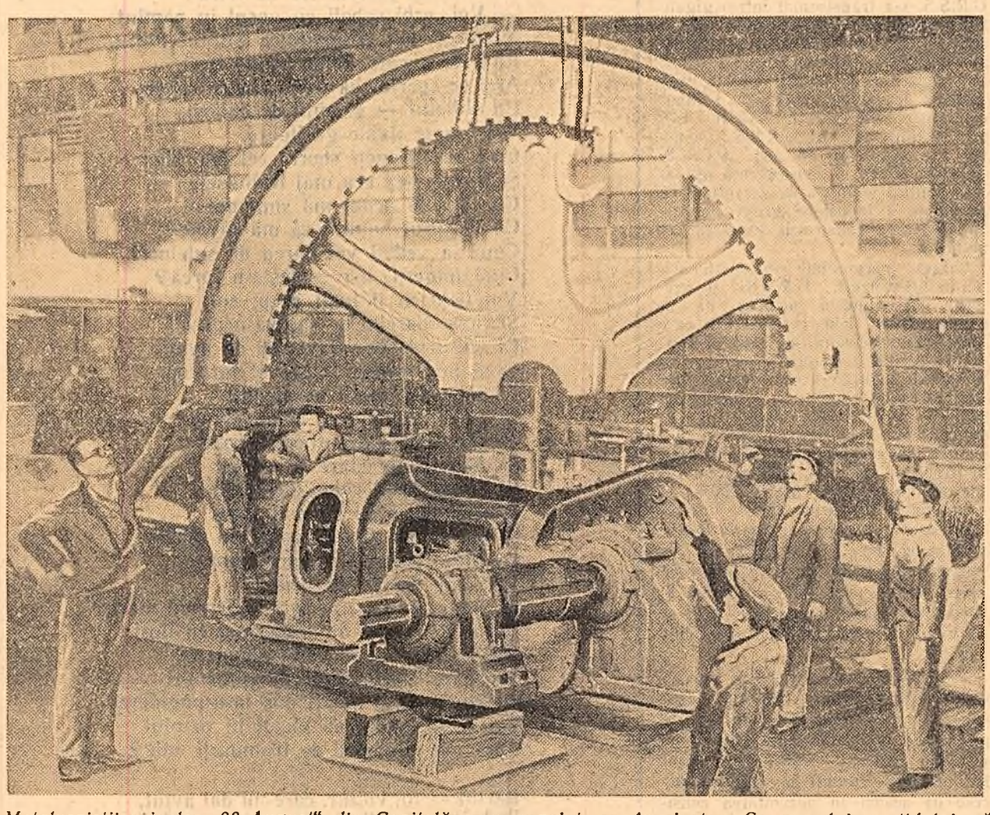

Metalurgiștii uzinelor „23 August" din Capitală s-au angajat ca în cinstea Congresului partidului să realizeze peste plan un motor de 1000 C.P. și un compresor de 325 atmosfere, necesare la producerea de îngrășăminte chimice, agregate care se fabrică pentru prima dată în țara noastră. In întrecere, brigada condusă de comunistul Nicolae Boarță, lucrînd la montarea noului compresor, își depășește cu regularitate sarcinile de producție. Acest agregat este prevăzut cu 5 cilindri și are o greutate de peste 110 tone.

In clișeu: **Brigada condusă de tov. N. Boarță execută montarea roții volante a compresorului.**

(Foto: Gh. Vințilă)

RAPORTĂM PARTIDULUI!

★ ★ ★ ★

Veniturile gospodăriei au crescut

Cu gîndul la partid, care ne-a arătat calea pe care să mergem spre o viață îmbelșugată, azi, în preajma Congresului, îi raportăm că printr-o muncă harnică am reușit să obținem recolte bogate, să întărim gospodăria, s-o facem mai înfloritoare.

In acest an pămîntul nostru a rodit îmbelșugat. Grîul de pe 524 ha. ne-a dat o producție medie de 2312 kg. la ha., orzul — 2.600 kg. la ha., iar ovăzul — 2.538 kg. la ha. O recoltă și mai bogată am obținut la porumb — în medie 5.000 kg. de știuleți de pe 310 ha.

Experiența agriculturii sovietice ne este pildă și îndemn; pe o suprafață de 20 hectare, lucrată după sistemul agrotehnic al colhoznicului T. Maltev, porumbul a dat cu 2.000 de kg. la ha. mai mult decît pe restul terenului.

O sursă însemnată de venituri am realizat-o prin dezvoltarea fermelor de animale. Dacă la înființarea gospodăriei n-aveam decît 28 de cai și 4 bovine, azi avem 235 de cai, 25 de bovine, peste 800 de porci, 102 stupi și sute de păsări. Fondul de bază al gospodăriei trece de 1.800.000 lei. Datorită sporirii veniturilor, gospodăria noastră își va ridica în viitor noi construcții de grajduri, ateliere, hambare, etc.

Am purtat de grijă și recoltei anului viitor; am semănat din vreme peste 600 ha. cu grîu, 108 ha. cu orz, 15 ha. cu secară, 38 ha. cu borceag și am făcut arături adînci de toamnă pe mai bine de 580 de hectare.

Ne angajăm în fața partidului că vom munci cu sîrguință să obținem producții cît mai mari, pentru ca viața noastră să fie cît mai înstărită și să putem răspunde cu cinste grijii ce ne-o poartă muncitorii de la oraș, care ne trimit mașini, mărfuri și alte produse industriale.

ION CLEȘIU
președintele gospodăriei colective „Victoria" din comuna Lenauheim, regiunea Arad

Producția a sporit

Muncitorii și tehnicienii gospodăriei de stat din Hălchiu, raionul Stalin, raportează cu bucurie partidului despre succesele obținute în sporirea producției la hectar, precum și a productivității animalelor — pentru a face gospodăria tot mai rentabilă.

Datorită introducerii agrotehnicii înaintate și a mecanizării lucrărilor, producția agricolă a gospodăriei a crescut în acest an cu 50—70% față de primul an de la înființare, iar numărul vacilor a crescut de 12 ori. In acest an am realizat o producție medie de 2231 kg. grîu la hectar, 2167 kg. orz la hectar, 27.000 kg. sfeclă de zahăr la hectar. La cultura sfeclei de zahăr pentru sămînță s-a recoltat 3143 kg. în loc de 1184 kg. cît era planificat.

In sectorul zootehnic s-au obținut, de asemenea, rezultate bune. Numai cele două brigăzi zootehnice au dat în acest an 2202 litri de lapte peste plan. Cel mai bun mulgător, Peter Domokoș, și-a realizat pînă acum planul anual în proporție de 115%.

Pentru obținerea unei producții mari și în anul viitor, muncitorii gospodăriei au împrăștiat pe cîmp 3234 tone îngrășăminte naturale și au executat arături de bună calitate. Intrecerea între tractoriști a dat rezultate deosebite ducînd la îndeplinirea planului de arături de toamnă. Tractoristul Rothbeher Andrei și-a realizat planul în proporție de 130% și a făcut o economie de peste 2200 kg. motorină. Rezultate bune au obținut și tractoriștii Richter Ervin și alții. In cinstea Congresului partidului, s-a introdus lumină electrică în dormitoarele gospodăriei, iar în zilele următoare vor fi date în folosință muncitorilor familiști 8 apartamente.

GHEORGHE SAMARA, director,
GHEORGHE TECUȘAN,
secretarul organizației de bază din gospodăria de stat Hălchiu, regiunea Stalin

Intrecere — pe șantierul celui mai mare laminor

(De la trimișii „Scînteii"). — Șantierul laminorului de țevi din Moldova. O hală imensă cu zidurile roșii, netencuite. Deasupra — împletite — sute de bare metalice: o țesătură complicată în care se îmbină parcă jocul unui meșter fantezist cu lucrul precis, desăvîrșit, făcut să înfrunte anii. Acest din urmă aspect — al trăiniciei — devine și mai evident cînd privești agregatele masive care se montează în hală, podurile rulante purtînd piese pînă la 100 tone, macaralele împungînd văzduhul. Tovarășul Leonida Cazacu, secretarul organizației de bază a șantierului, ne spune că majoritatea mașinilor au fost montate înainte de vreme.

Sîntem lîngă netezitoarele 1 și 2: două din cele mai mari mașini ale halei.

— Trebuiau montate pînă la 24 decembrie... Sînt însă gata demult, din octombrie. Doi montori, Mircea Antipa și Gheorghe Ușatiuc, le-au terminat atît de repede fiindcă au fost în întrecere.

Aflăm povestea întrecerii. Ușatiuc și Antipa, șefii a două echipe fruntașe, sînt oameni cam de același „calibru". Amîndoi montori iscusiți, de nădejde, verificați în cele mai grele împrejurări. Sînt însă în același timp și oameni cu totul deosebiți. Primul, Ușatiuc, este un vechi meșter montor, lucrează de peste 20 de ani în meseria asta. Celălalt, Antipa, mai tînăr — nu a ajuns încă la 30 de ani — e tipul constructorului entuziast, care-și ridică uimitor de repede calificarea profesională. Antipa e membru de partid din 1945. Voluntar în războiul antihitlerist, el a ajuns — cu pandurii diviziei „Tudor Vladimirescu" — pînă în munții Tatra. Aici, pe șantier, muncește de cînd au început lucrările.

Intrecerea între cei doi montori a fost deosebit de strînsă, viu disputată. Abia izbutea unul să-l întrecă pe celălalt cu cîteva procente și — în ziua următoare — graficul îi arăta pe amîndoi la același nivel. Montarea netezitoarelor a fost o adevărată bătălie pe care a cîștigat-o pînă la urmă Antipa; a cîștigat-o însă doar cu cîteva procente față de celălalt. Apoi au trecut să lucreze fiecare în altă parte: Ușatiuc — la montarea calibrorului, Antipa — la jghiaburile de încărcare și descărcare a cuptorului de încălzire. Un lucru interesant: ei au continuat întrecerea deși nu mai lucrau împreună la aceleași mașini, în aceleași condiții.

Azi, întrecerea între cei doi montori este în toi. Nu e vorba în această întrecere — o întrecere de un fel deosebit după cum se vede — numai de lupta pentru îndeplinirea planului. Sarcinile de plan au rămas demult în urma amîndurora. Amîndoi lucrează demult în contul anului 1956. Nu e vorba numai de lupta pentru îndeplinirea angajamentului în întrecere. Amîndoi au același angajament: să termine lucrările începute pînă la 23 decembrie, în ziua cînd la București se va deschide Congresul partidului. E vorba în această întrecere de lupta pentru fiecare zi, pentru fiecare oră, pentru fiecare minut pentru ca unul să obțină mai mult decît celălalt, iar amîndoi să-și întreacă propriile lor realizări.

Iată rezultatele întrecerii, la ora cînd transmitem: Ușatiuc a terminat centrarea postamentului de la calibror — cea mai grea lucrare pe care a avut-o de făcut în această perioadă și se pregătește acum să înceapă montarea cajelor calibrorului, să-și îndeplinească deci în cîteva zile angajamentul. Antipa a avut de executat pînă la Congres 7 lucrări, dintre care, la data de 12 decembrie, a terminat-o pe a 6-a: grătarul bascular nr. 4.

De cîteva ore, montorii din echipa lui Antipa au început asamblarea mecanismului de acționare a opritorului nr. 3 de la cuptorul de încălzire.

O politică externă corespunzătoare intereselor poporului

de prof. univ. MIHAIL GHELMEGEANU

Admiterea în Organizația Națiunilor Unite a Republicii Populare Romîne confirmă caracterul just al politicii noastre externe de apărare a păcii, de continuă dezvoltare a relațiilor cu celelalte state, pe baza respectării reciproce a independenței și suveranității naționale. Este totodată evident că primirea Romîniei și a celorlalte state în marea familie a Națiunilor Unite nu poate fi apreciată altfel decît ca un eșec al cercurilor potrivnice dezvoltării unei colaborări pașnice între state și care vor să împiedice popoarele să-și hotărască singure destinele lor.

Este un fapt incontestabil că politica externă a Republicii Populare Romîne se deosebește în mod esențial de politica externă dusă de regimurile de dinainte de 23 August, care, deși se intitula „politica Romîniei", era în realitate o politică îndreptată împotriva intereselor naționale ale poporului romîn. Ea nu era făurită la București, ci în cabinetele marilor monopoliști și ale statelor majore din Occident, care nu odată au împins Romînia în aventuri militare sîngeroase. Această politică tindea să învrăjbească Romînia cu toți vecinii ei, pentru a o transforma mai ușor într-o țară dependentă de cercurile imperialiste.

Această politică a lipsit Romînia de securitate internațională, de aliați demni de încredere, de prestigiu internațional și a constituit un factor determinant în rămînerea în urmă a țării noastre din punct de vedere politic, economic și social.

Astăzi, poporul nostru, sub conducerea înțeleaptă a Partidului Muncitoresc Romîn, în anii de adînci prefaceri revoluționare, s-a transformat într-o mare forță conștientă care participă ca un factor activ în lupta popoarelor pentru pace și progres.

Poporul romîn, care își consacră întreaga sa energie operei de construcție pașnică, de ridicare continuă a nivelului său de trai material și cultural, este adînc interesat în triumful nobilei cauze a păcii. El sprijină din răsputeri politica guvernului și partidului de apropiere între state, de creare a unui climat de încredere între popoare, politică îndreptată spre lichidarea blocurilor militare și organizarea securității colective, încetarea cursei înarmărilor, reducerea armamentelor și a forțelor armate, interzicerea armelor de exterminare în masă, dezvoltarea de legături economice și culturale între state, pe baza neamestecului în treburile interne, egalității în drepturi și a avantajelor reciproce.

Această politică izvorăște din convingerea pe deplin împărtășită de poporul nostru că țările cu diferite regimuri politice și orînduiri sociale pot coexista pașnic, că reglementarea neînțelegerilor dintre state poate și trebuie să fie realizată pe calea tratativelor și a acordurilor acceptabile pentru toți, că războiul ca metodă de rezolvare a litigiilor internaționale nu poate aduce decît nenorociri omenirii.

Inspiratorul și conducătorul politicii externe a statului nostru este Partidul Muncitoresc Romîn, continuatorul tradițiilor seculare de luptă a poporului pentru libertate și independență națională. Partidul clasei muncitoare a fost singura forță care, în anii vechii Romînii, a promovat o politică externă de apărare a independenței țării, de asigurare a securității ei, de prietenie și alianță cu Uniunea Sovietică.

Politica noastră externă asigură poporului romîn o poziție internațională incomparabil superioară celei din trecut, atît din punct de vedere al independenței și securității, cît și al prestigiului și rolului lui internațional. Din obiect al tîrguielilor făcute pe spatele poporului nostru, părăsit în voia agresorului, țara noastră a devenit subiect activ al relațiilor internaționale, a ajuns în rîndurile țărilor celor mai avansate din punct de vedere politic. Ea are aliați de nădejde și cu un imens prestigiu internațional, cum sînt marile puteri — Uniunea Sovietică și Republica Populară Chineză, precum și nenumărați prieteni în întreaga lume.

Aceste prefaceri istorice au făcut ca în jurul partidului și guvernului Republicii Populare Romîne să se strîngă toți cetățenii cu dragoste de țară și de pace din republica noastră. Nu încape îndoială că odată cu admiterea statului romîn în O.N.U. poporul nostru va aduce o contribuție sporită la cauza întăririi păcii și colaborării internaționale, cauza de neînvins a zilelor noastre.

Regiunea Hunedoara a îndeplinit planul de colectare

Țăranii muncitori din regiunea Hunedoara și-au realizat angajamentul luat în cinstea celui de al 2-lea Congres al partidului cu 6 zile mai devreme. Pînă în ziua de 17 decembrie ei au raportat îndeplinirea planului de colectare la toate produsele vegetale și animale.

Popularizînd lupta și politica partidului

SIGHIȘOARA (de la trimisul „Scînteii"). — Înfăptuirea planului de măsuri întocmit de Comitetul raional de partid Sighișoara în întîmpinarea celui de-al II-lea Congres al partidului a contribuit la ridicarea muncii de partid la un nivel mai înalt. In întreg raionul au loc zilele acestea adunări ale activului de partid, consultații și expuneri pe teme de partid. Cabinetul de partid a organizat consultații cu propagandiștii în cadrul cărora s-au făcut expuneri despre prevederile proiectului Statutului modificat al P.M.R. Comitetul raional de partid Sighișoara a organizat conferințe în întreprinderi și la sate, cu teme ca „Lupta P.C.R. pentru refacerea economiei naționale", „P.C.R. organizatorul și conducătorul luptei țărănimii muncitoare pentru pămînt", „Partidul Muncitoresc Romîn forța conducătoare a statului democrat-popular".

In cadrul acțiunilor de popularizare a realizărilor regimului democrat-popular a fost expus în centrul orașului un panou mare, cu fotografii, desene și grafice care prezintă construcții și alte realizări înfăptuite în raion în ultimii ani.

Noua fabrică de conserve de pește din Tulcea

În ziua de 16 decembrie, în cinstea Congresului partidului, constructorii și instalatorii întreprinderii de construcții și amenajări piscicole din cadrul Ministerului Industriei Alimentare au dat parțial în funcțiune noua fabrică de conserve și semiconserve de pește din Tulcea. Fabrica e dotată cu mașini și instalații moderne, importate din U.R.S.S., din Republica Democrată Germană sau fabricate de industria noastră constructoare de mașini.

Industrializarea socialistă — chezăşia construirii victorioase a socialismului

A 30-a aniversare a Congresului al XIV-lea al P. C. U. S.

Se împlinesc 30 de ani de la Congresul al XIV-lea al P.C.U.S., care a avut o însemnătate istorică în viaţa partidului, în desfăşurarea întregii opere de construcţie socialistă. Marcînd trecerea U.R.S.S. la industrializarea socialistă, el a intrat în istorie sub numele de Congresul industrializării.

Raportul politic al C.C., prezentat la congres de I. V. Stalin, a făcut o profundă analiză a situaţiei politice internaţionale şi interne.

In domeniul politicii internaţionale, reafirmînd fidelitatea partidului faţă de principiile leniniste ale coexistenţei paşnice a celor două sisteme, socialist şi capitalist, raportul arăta că: „baza politicii guvernului nostru, a politicii externe, este ideea păcii. Lupta pentru pace, lupta împotriva unor noi războaie, demascarea tuturor acţiunilor care se întreprind în vederea pregătirii unui nou război... — iată sarcina noastră".

Odată cu încheierea perioadei de refacere a economiei, în faţa P.C.U.S. şi a poporului sovietic s-a ridicat problema de însemnătate vitală a destinelor socialismului în U.R.S.S. Congresul al XIV-lea al P.C.U.S. a dat o rezolvare definitivă acestei probleme, zdrobind uneltirile agenţilor trotkişti şi zinovieviştl ai imperialismului, care negau însăşi posibilitatea construirii socialismului în U.R.S.S. Pe baza cunoaşterii legilor obiective ale dezvoltării sociale, congresul a dovedit justeţea tezei leniniste că Uniunea Sovietică, în ciuda încercuirii capitaliste, are „tot ce e necesar pentru construirea societăţii socialiste depline" şi a subliniat cu tărie că lupta pentru victoria construcţiei socialiste este sarcina fundamentală a partidului. Totodată, congresul a trasat căile construirii economiei socialiste, subliniind că veriga principală a construirii socialismului este industrializarea ţării.

In această chestiune, la congres s-au ciocnit două linii politice. Partidul a dat o lovitură nimicitoare liniei trădătoare a agenţilor camuflaţi ai imperialismului, care — urmărind să înlesnească subjugarea ţării de către capitalul străin, înfringerea cauzei socialismului — preconiza ca U.R.S.S. să rămînă o ţară agrară, exportatoare de produse agricole şi importatoare de maşini. Prin această politică, cercurile imperialiste, dînd faliment în încercarea de a răsturna puterea sovietică pe calea armelor, fără a renunţa la intenţia de a o ataca şi în viitor, nădăjduiau, în acea perioadă, s-o îngenuncheze pe calea înrobirii economice.

Linia generală a partidului, politica leninistă de industrializare socialistă au fost clar definite în rezoluţiile congresului, care a însărcinat C.C. „să dirijeze construcţia economică în direcţia transformării Uniunii Sovietice, dintr-o ţară importatoare de maşini şi utilaj, într-o ţară producătoare de maşini şi utilaj, astfel ca, în condiţiile încercuirii capitaliste, U.R.S.S. să nu se poată transforma în nici un caz într-o anexă economică a economiei capitaliste mondiale, ci să reprezinte o unitate economică independentă, care se construieşte pe baze socialiste..."

Congresul arăta întregului partid că industrializarea socialistă creează baza materială pentru dezvoltarea formelor economice socialiste în întreaga economie naţională şi le asigură superioritatea necesară în vederea desfăşurării cu succes a ofensivei socialismului asupra capitalismului în economie.

Congresul al XIV-lea şi-a însuşit linia leninistă de industrializare, potrivit căreia industrializarea socialistă trebuie să înceapă cu dezvoltarea industriei producătoare de mijloace de producţie, asigurîndu-se acesteia un ritm mai rapid de dezvoltare faţă de producţia bunurilor de consum. Numai prin dezvoltarea cu precădere a industriei grele se asigură înzestrarea tehnică a tuturor ramurilor economiei naţionale, inclusiv a agriculturii, ridicarea rapidă a productivităţii muncii la oraşe şi sate, făurirea bunei stări a poporului, independenţa economică a ţării.

O mare însemnătate au indicaţiile Congresului al XIV-lea că mijloacele băneşti necesare industrializării socialiste pot fi asigurate numai prin sporirea acumulărilor statului socialist, hotărîtor în această privinţă fiind creşterea continuă a productivităţii muncii, reducerea preţului de cost, introducerea unui regim sever de economii în toate domeniile.

De o neştirbită actualitate sînt şi azi pentru partidul nostru aprecierile Congresului al XIV-lea cu privire la însemnătatea politicii de alianţă cu ţăranul mijlocaş. „Dacă sărăcimea satelor — arăta congresul — şi în primul rînd muncitorii agricoli, constituie sprijinul proletariatului la sate, ţăranul mijlocaş este şi trebuie să fie aliatul lui trainic... De aceea orice subapreciere a ţăranului mijlocaş, neînţelegerea rolului său excepţional de important... duc în mod obiectiv la subminarea dictaturii proletariatului..." Congresul a subliniat că „lupta împotriva chiaburimii trebuie să se desfăşoare atît pe linia organizării sărăcimii satelor împotriva chiaburului, cît şi pe linia întăririi alianţei proletariatului şi ţărănimii sărace cu ţăranul mijlocaş, pentru a rupe pe ţăranul mijlocaş de chiaburime şi a-l izola de chiabur". Pe baza aplicării consecvente a acestei politici — singura justă în perioada de trecere de la capitalism la socialism — P.C.U.S. a reuşit să consolideze alianţa clasei muncitoare cu ţărănimea muncitoare şi să atragă masele largi ale ţărănimii pe calea transformării socialiste a agriculturii.

Congresul a acordat o mare însemnătate întăririi rolului conducător al P.C.U.S. în toate domeniile vieţii de stat, economice, ideologice, trasînd în acest scop sarcina consolidării continue a unităţii partidului, a întăririi disciplinei bolşevice şi a democraţiei interne de partid, a îmbunătăţirii compoziţiei sociale a partidului.

Hotărîrile Congresului al XIV-lea şi ale celorlalte congrese ale P.C.U.S. au luminat calea poporului sovietic care, sub conducerea P.C.U.S., a construit societatea socialistă, obţinînd azi succese în trecerea treptată de la socialism la comunism. Sub steagul leninist al industrializării socialiste, U.R.S.S. s-a transformat într-o gigantică putere socialistă. Dovada vie a superiorităţii sistemului socialist faţă de cel capitalist o constituie faptul că, în comparaţie cu nivelul anului 1929, indicele producţiei industriale a lumii capitaliste a crescut în 1954 de 1,76 ori, în timp ce al U.R.S.S. a crescut de aproape 18 ori. P.C.U.S. urmează şi azi cu consecvenţă neabătută politica leninistă de dezvoltare cu precădere a industriei grele, condiţie hotărîtoare a construirii societăţii comuniste.

Uriaşa însemnătate internaţională a industrializării U.R.S.S. se reflectă în ajutorul acordat de aceasta ţărilor democrat-populare care aplică, ţinînd seama de condiţiile concrete, specifice fiecărei ţări, politica leninistă de industrializare socialistă, de dezvoltare cu precădere a industriei grele — politică fără de care nu este de conceput construirea societăţii socialiste. Existenţa lagărului socialist în frunte cu U.R.S.S., colaborarea frăţească dintre ţările acestui lagăr şi coordonarea planurilor lor de dezvoltare economică uşurează enorm industrializarea socialistă a ţărilor de democraţie populară, permiţînd fiecăreia dintre ele să-şi concentreze atenţia asupra acelor ramuri pentru a căror dezvoltare există cele mai favorabile condiţii.

Înfăptuind cu entuziasm politica de industrializare socialistă elaborată de partid, poporul romîn a îndeplinit cele mai importante sarcini ale primului cincinal, depăşindu-le chiar în numeroase ramuri, şi obţinînd succese de seamă în dezvoltarea considerabilă a ramurilor industriei grele. Cauza industrializării socialiste, a dezvoltării continue şi cu precădere a industriei grele este cauza scumpă a întregului nostru popor, a cărei înfăptuire asigură construirea victorioasă a socialismului în ţara noastră, ridicarea neîncetată a nivelului de trai al celor ce muncesc.

Însuşirea aprofundată şi aplicarea creatoare a experienţei istorice a P.C.U.S. — care-şi găseşte o vie expresie în lucrările congreselor P.C.U.S. — va ajuta comuniştilor şi oamenilor muncii din ţara noastră să înfăptuiască cu succes politica partidului de construire a socialismului în patria noastră.

MIRCEA RADIAN

DRUM SPRE POEZIE

de ION BRAD

Vin unii domni, cu chipul lor livid,
Cu grijă prefăcută şi mă-ntreabă:
— Ce-ţi trebuie să intri în partid?
Tu ai talent şi eşti băiat de treabă.
Eh, poezia-i lucru delicat,
Sfînt giuvaer şi gingaşă mimoză.
Ea, stea-ntre stele, mii de ani a stat,
N-a coborît în mîlul greu de proză.

Eu scuip tăcut ca un ţăran de rînd
Pe-albastră pălăria lor de fetru:
— Voi, orbi soboli cu nasul în pămînt,
Moşnegi mai gîrboviţi ca Sfîntul Petru,
Roşi de păcate, lung, ca de leşii,
Arşi de sperjur ca iarba rea de soare,
Cu sufletul — grădini de bălării,
Voi leneşe jivine grăitoare,
Cum să-nţelegeţi sborul cel mai sbor
Şi frumuseţea cea mai frumuseţe
Cu care eu acum mă simt dator
Ca vulturul luminii să mă înveţe?
Cum să vedeţi voi zarea de sub nori
Cînd fulgerul îi răscoleşte-n furcă?
Voi licuricii îi luaţi drept sori
Şi raza soarelui de sus vă-ncurcă!
Ci vulturul spre slăvi îmi dă avînt
Cînd amiroase-a fulger şi furtună,
El coborît-a aştrii pe pămînt
Şi inimi, milioane-n piept adună!
El are şcoala munţilor Carpaţi
Şi din izvoare clare se adapă,
El creşte focul celor încercaţi,
Istoriei noi albii largi îi sapă.
Şi voi să-mi spuneţi vorbe cu dichis
De mîlul prozei şi de profanare?
Voi care poezie aţi ucis
Şi proză-aţi ars mai ieri la drumul mare?
Nu, ochii voştri nu-s deprinşi cu flori,
Nici aştrii nu vi-s vouă giuvaere!
Voi care v-aţi minjit de-atîtea ori
Cu singe, cînd ne-aţi dus la-njunghiere,
Voi, orbi soboli, cu nasul în pămînt.
Cum să-mi vorbiţi de frumuseţe mie?

Partid — tu, vultur, care-mi dai avînt,
Podoabă-mi eşti şi drum spre poezie!

Note bibliografice

„PASĂREA FURTUNII" de Petru Dumitriu

In librării a apărut o nouă ediţie, revăzută, a romanului lui Petru Dumitriu, „Pasărea furtunii". De la textul apărut prima oară în „Viaţa romînească" la versiunea din 1953, şi de aci la ediţia de azi, romanul reprezintă ani de muncă încordată a prozatorului. Romanul, în forma lui veche, întîmpinase o serie de serioase obiecţii din partea criticii şi a cititorilor, datorită unor lipsuri ideologice-artistice. Insuşindu-şi critica în practică, prozatorul a dat un exemplu de atitudine justă faţă de critică şi a creat o nouă ediţie, menită să rămînă drept una din operele valoroase ale literaturii noastre noi.

„Pasărea furtunii" este povestea unui pescar bătut de vînturi vrăjmaşe, de furiile mării, de stăpînii din trecut ai vieţii şi soartei sale. Adam Jora este un om dîrz, neînduplecat, cu nestinsă sete de viaţă. Autorul subliniază contrastul dintre doi pescari înrobiţi de misticism, resemnaţi, care sînt înfrînţi de furtună, înecîndu-se — şi tînărul Jora, care nu vrea să creadă în fatalitate, într-o voinţă divină, şi care luptă pentru viaţa sa pînă în ultima clipă, scăpînd teafăr.

Romanul arată că dacă omul, în trecut, dădea uneori o explicaţie mistică forţelor naturii şi era slab în faţa lor, lucrul se datora şi faptului că el era stăpînit de păturl sociale vrăjmaşe, de exploatatori.

Cartea dă de astă dată un răspuns limpede problemei fatalităţii, predestinării, scoţînd în relief forţa comunistului care, legat de mase, ştie să înfrîngă forţele ostile. Totodată, Petru Dumitriu creează o galerie de portrete ale duşmanului, convingător realizate.

Apreciind adîncimea ideilor cărţii, cititorul, totodată, încearcă o deosebită desfătare estetică în faţa tablourilor izvorîte de sub pana scriitorului. Romanul merită, desigur, o analiză mai largă şi vom reveni asupra lui; pînă atunci însă recomandăm călduros iubitorilor de literatură ediţia a II-a a „Păsării furtunii".

Note culturale

Concert de vioară în primă audiţie

De curînd au avut loc la Iaşi, Arad şi Bucureşti prime audiţii ale concertului de vioară de Matei Socor, în interpretarea violonistei Gabi Grubea, acompaniată de orchestre dirijate de compozitor.

In literatura noastră muzicală concertele de vioară sînt puţine la număr. Compozitori ca Dimitrie Cuclin, Constantin Nottara, Ludovic Feldman, Eugen Cuteanu, Emanoil Elenescu, Mircea Basarab, Ervin Junger şi alţii au creat lucrări în genul concertului, dar dintre acestea doar puţine figurează în repertoriul soliştilor noştri. Ideea îmbogăţirii repertoriului muzical rominesc cu lucrări de acest gen trebuie salutată.

Una din trăsăturile caracteristice ale concertului de Matei Socor o constituie tendinţa pozitivă a compozitorului de a ajunge la o înaltă simplitate a expresiei. De asemenea, este evidentă orientarea compozitorului către folclor — majoritatea temelor concertului fiind preluate din muzica populară.

In acest sens merită relevate o serie de frumoase pagini ale primei părţi, precum şi aie liricii părţii a doua, în care compozitorul lasă să răsune cîntece populare, fără să caute a obţine „efecte" artificiale, străduindu-se să păstreze farmecul lor original şi să reliefeze melodia. O mai mare manifestare a personalităţii compozitorului, a inventivităţii sale în prelucrarea şi dezvoltarea folclorului, îndeosebi în partea a III-a a concertului, ar fi dus, fără îndoială, la creşterea valorii lucrării.

In ansamblu, concertul de vioară de Matei Socor lasă să se întrevadă faptul că autorul său a căutat soluţii creatoare noi în problemele importante ale caracterului popular al operei muzicale, ale accesibilităţii şi ale legăturii cu folclorul şi a creat interesante posibilităţi pentru interpretul solist.

Concertul s-a bucurat, atît la Iaşi şi Arad, cît şi la Bucureşti, de o călduroasă primire din partea publicului de oameni ai muncii.

C. TEODORIU

Noua premieră a studioului „C. Nottara"

Comedia lui Mircea Ştefănescu „Patriotica romînă" este cunoscută unora dintre spectatorii bucureşteni încă din stagiunea trecută, cînd a fost reprezentată de colectivul Teatrului din Petroşani, venit în turneu.

Cu personajele principale ale piesei însă, o mare parte a publicului de azi a făcut cunoştinţă mai demult, în anii cînd la cîrma ţării se perindau rînd pe rînd şnapani de teapa lui Georges Onică-Vlaşca sau Emil Iacovache-Teleorman, „adversari" politici cu program comun de guvernare. Piesa dezvăluie într-o imagine concretă, convingătoare, plină de umor, politica dusă de aceia pe care îi caracteriza zicala de tristă amintire: „Pleacă ai noştri, vin ai noştri".

Pus în scenă de Marietta Sadova maestru emerit al artei, şi interpretat de o echipă de actori valoroşi, spectacolul prezentat de teatrul „C. Nottara" izbuteşte în bună măsură să pună în valoare caracterul demascator al acestei comedii satirice, în care dialogul viu caracterizează personajele, dînd ritm acţiunii. Cu putere de convingere au fost create scene ca aceea dintre Leni Velescu şi Onică-Vlaşca sau întîlnirea între acesta din urmă şi Flamingo, misteriosul agent de legătură între diferitele trusturi de armament din Apus.

S-a remarcat îndeosebi interpretarea nuanţată dată de Ion Lucian lichelei de mare anvergură Onică-Vlaşca şi de Cella Dima cochetei cu carieră politică — Greta Gîrbu, jocul lui Ion Gheorghiu în rolul lui Iacovache, linia justă lipsită de forţarea măsurii (în ciuda ispitei pe care o oferă rolul) dată lui Flamingo de către Tudor Popa, poziţia critică faţă de rol a artistei emerite Maria Filotti (Matilda Gîrbu).

Păcat numai că, pe alocuri, interpreţii s-au lăsat atraşi spre unele efecte uşoare de a căror ispită n-a scăpat nici autorul, şi care dăunează liniei artistice a spectacolului. Este de dorit ca — în general — colectivul de interpreţi să fie preocupat de obţinerea unei mai mari subtilităţi a mijloacelor de expresie, ceea ce ar avea drept rezultat o adîncire a însăşi imaginii artistice create de ei.

La reuşita spectacolului au mai contribuit: Angela Chiuaru (Leni Velescu), Aurel Cloranu (Fluturică Bombas), Elena Pop-Dan (subreta), Dem. Savu (generalul Ionescu-Muscă) şi alţii.

MARGARETA BARBUŢA

Săptămîna cărţii politice

In cadrul „Lunii cărţii", între 19 şi 25 decembrie va avea loc „Săptămîna cărţii politice".

In Editura de stat pentru literatură politică urmează să apară noi cărţi politice: K. Marx şi Fr. Engels: Scrisori despre „Capitalul"; Fr. Engels: „Anti-Dühring", ediţia a III-a; V. I. Lenin: Opere, vol. 9; V. I. Lenin: „Marxismul şi insurecţia. (Scrisori către Comitetul Central al P.M.S.D.R.). Sfaturile unuia care nu e de faţă", Gh. Gheorghiu-Dej: „Articole şi cuvîntări" ediţia a 4-a; „Din lupta P. C. R. pentru închegarea alianţei clasei muncitoare cu ţărănimea muncitoare în bătălia pentru reforma agrară din 1944—1945" (Studii şi referate monografice, vol. I), Clara Cuşnir-Mihailovici: „Despre situaţia revoluţionară din Romînia în perioada 1918—1920", I. Feldman şi V. Inoan: „Despre munca organizaţiilor de partid cu organizaţiile sindicale" (colecţia „în ajutorul activistului"); „Activul de partid" şi culegerea de articole „Rolul maselor populare în făurirea istoriei"

La Bucureşti „Săptămîna cărţii politice" se deschide printr-un simpozion care are loc luni 19 decembrie la Teatrul C.F.R.-Giuleşti, în jurul lucrării tovarăşului Chivu Stoica: „Eroicele lupte ale muncitorilor ceferişti şi petrolişti din 1933".

Acad. prof. Mihail Ralea va prezenta în cadrul Casei universităţii cartea americanului A. Kahn: „Jocul morţii" iar prof. univ. Al. Sanielevici, membru corespondent al Academiei R.P.R., va face în sala de conferinţe a Bibliotecii centrale universitare prezentarea unei cărţi a lui Ralph Lapp.

Şosele din plăci de beton

BRAILA (coresp. „Scînteii"). — De cîtva timp pe şoseaua Brăila-Viziru a început experimentarea unui nou sistem de pavare a şoselelor, asfaltul fiind înlocuit cu plăci de beton. Plăcile sînt construite după o tehnologie sovietică. 4 plăci de acest fel, sub care se aşterne un strat subţire de nisip, ajung pentru a cuprinde lăţimea şoselei. Pînă acum, muncitorii „Intreprinderii de construcţii de poduri şi drumuri"-Brăila au montat plăci de beton pe o suprafaţă de 400 metri pătraţi.

Turnarea primelor prefabricate s-a realizat la Brăila, sub îndrumarea şi conducerea unui colectiv de tehnicieni şi ingineri. Pînă acum s-au turnat peste 3.000 asemenea plăci.

Universitate populară la Buhuşi

BACAU (coresp. „Scînteii") — In oraşul Buhuşi şi-a început activitatea o universitate populară, la cursurile căreia s-au înscris 128 de tineri muncitori de la fabrica de postav, precum şi de la instituţiile de stat economice şi culturale din localitate. Universitatea populară are în program lecţii de ştiinţele naturii, lecţii tratînd probleme politico-sociale, tehnice, de educaţie comunistă.

Petrolul — o mare bogăţie

In fund, departe parcă, vîrfuri aspre de munţi. Dintre munţi apare, de aur, soarele. O pădurice înaltă îşi înalţă în faţă conurile verzi ale brazilor, iar în stînga se ridică o sondă. O sondă sveltă, luminată de soare, conturată limpede pe fundalul celui mai înalt dintre munţi, ea însăşi mai falnică decît cei mai frumoşi dintre brazi. E stema Republicii noastre — simbolul frumuseţii şi bogăţiei patriei dragi, simbolul stăpînirii, depline şi veşnice, a poporului asupra acestor neasemuite frumuseţi şi mari bogăţii. Sonda, care şi-a cucerit loc de cinste pe stema ţării, simbolizează faptul că pentru patria noastră petrolul reprezintă o mare bogăţie naţională. Adîncurile pămîntului nostru ascund comori nesecate de ţiţei.

In trecut aceste comori ne-au adus mai mult jale şi sărăcie decît bucurii. Au tras la ele, ca trîntorii la miere, paraziţii cei graşi ai pămîntului, regii neîncoronaţi, dar atotputernici, în buzunarele cărora se scurgea, transformat în aur sunător, aurul acesta negru al plaiurilor noastre, amestecat cu sîngele şi sudoarea amară a unui întreg popor de obijduiţi.

Azi, alături de celelalte bogăţii ale patriei, zăcămintele de ţiţei, sondele, rafinăriile sînt bun al celor mulţi — izvor de bună stare pentru popor.

★

...31 decembrie 1899. In frumoasa Vale a Prahovei, mica lume a petrolului sărbătorea noul an şi veacul cel nou. La restaurantul „Braun" din Cîmpina, „petromax-urile" aduse de curînd de la Viena luminau sălile impodobite sărbătoreşte. Se apropia miezul nopţii. Petrecerea era în toi. Un tunet zgudui dintr-odată întreaga clădire. Cîteva geamuri se sparseră. Un şuierat sinistru, venind din afară, acoperi ţipetele doamnelor. Apoi, după un timp, uşile localului s-au deschis larg şi, odată cu aerul rece al iernii, au pătruns înăuntru două mogîldeţe — doi sondori tăvăliţi în păcură. Aduceau vestea că sonda nr. 12 „răzbise" într-un bogat zăcămînt de ţiţei. Şuierul erupţiei, tunetul care spărsese geamurile restaurantului erau o dovadă a celor spuse de cei doi sondori. In clipa aceea majoritatea invitaţilor, cunoscători ai tainelor petrolului, au înţeles despre ce este vorba. „Steaua Romînă" — proaspăta societate petroliferă care deţinea aproape jumătate din producţia de ţiţei a Romîniei — dăduse o nouă lovitură. Intr-o clipă, revelionul se sparse. Nimeni nu avea timp de pierdut. Pornise lupta pentru achiziţionarea noilor terenuri în regiunea unde sonda „Stelei Romîne" anunţa începuturile unei epoci de afaceri prospere.

Faima noilor terenuri, ale căror imense bogăţii, ascunse de veacuri în adîncuri, au fost dezvăluite de puternica erupţie a sondei nr. 12, a făcut să se reverse la Cîmpina fel de fel de aventurieri. Intreaga Vale a Prahovei era cutreierată în lung şi-n lat atît de „experţii" marilor trusturi, cît şi de reprezentanţi ai firmelor de mîna a doua din Londra sau Paris.

In 1904, la Tribunalul Ilfov, reprezentanţii trustului mondial „Standard Oil" au depus actele constitutive şi statutele societăţii „Romîno-Americană", care-şi propunea să se ocupe cu „industria, comerţul şi exportul ţiţeiului". Incetul cu încetul, „Romîno-Americană" a înghiţit numeroase mici întreprinderi cu terenuri vestite în bogăţia zăcămintelor devenind, alături de „Astra Romînă" — filiala trustului englez „Royal Dutch Shell" — principalii jefuitori ai petrolului romînesc.

Folosind sisteme de exploatare prădalnică, fosta societate „Romîno-Americană" a realizat într-un interval de 20 de ani — din 1920 pînă în 1939 — un beneficiu net de 2.183.282.415 lei — adică, în medie, peste 109.000.000 lei anual; dacă ţinem seamă că n-a venit în ţară decît cu 12.500.000 lei, rezultă că în medie a cîştigat în fiecare an de 8,73 ori capitalul pe care l-a adus în ţară. In ce priveşte societatea „Astra-Romînă", beneficiul net declarat chiar în bilanţurile societăţii, grosolan falsificate, a crescut de la 24.000.000 lei în anul 1935, la 718.700.000 lei în 1939.

Monopoliştii nu se dădeau înlături de la nimic cînd era vorba de punga lor. Petroliştii erau siliţi, în schimbul salariului de mizerie pe care-l primeau, să lucreze cîte 12 şi chiar 16 ore pe zi în condiţii istovitoare, cu instalaţii rudimentare. Sute de muncitori petrolişti îşi săpaseră, ca nişte cîrtiţe, bordee sărace în dealurile Banei, din preajma Morenilor, sau dormeau pur şi simplu pe cîmp încălzindu-se la dogoarea sondelor incendiate — pentru că punga lor era întotdeauna prea săracă pentru a-şi închiria o locuinţă. Peste 15.000 de oameni, adică mai mult de jumătate din totalul muncitorilor folosiţi în extracţia ţiţeiului, au fost concediaţi, aruncaţi pe drumuri, între 1929 şi 1931.

Intensificarea muncii, tehnica rudimentară şi sporirea orelor de lucru au dus la creşterea numărului de accidente. O statistică incompletă arată că în intervalul dintre 1923 pînă în 1929, numărul accidentelor de muncă în industria petroliferă s-a dublat. Deseori petrolul, care a umplut doldora de bani safeurile marilor trusturi din Apus, a curs amestecat cu sîngele muncitorilor petrolişti romîni.

Protestînd împotriva exploatării crîncene, împotriva scumpirii vieţii, a şomajului, muncitorii petrolişti organizau greve şi demonstraţii, demontau sondele etc. Ca să-şi apere cît mai bine afacerile, societăţile petrolifere au cerut să se ia măsuri pentru reprimarea muncitorilor. Patronii „Astrei Romîne" plăteau statului un post special de jandarmi şi un serviciu de siguranţă la Moreni. De multe ori însă, în ciuda terorii, oamenii găseau dimineaţa, în curţi sau pe lîngă sonde, afişe mici împăturite cu grijă care le aduceau cuvîntul partidului — cuvînt care le aprindea în inimi speranţa unui viitor mai bun. Sub conducerea comuniştilor la Cîmpina, Moreni, grevele deveneau tot mai dese. Partidul — apărătorul din totdeauna al intereselor de viaţă ale poporului — ridica cu hotărîre masele de petrolişti împotriva acelora care jefuiau ca-n codru această importantă avuţie naţională.

In timpul celui de-al doilea război mondial, prin complicitatea monopoliştilor americani, englezi şi francezi precum şi a capitaliştilor romîni, hitleriştii au acaparat unele din cele mai mari întreprinderi petrolifere din Romînia. Dispunînd de aproape întreaga producţie de ţiţei a Romîniei, hitleriştii au alimentat cu petrol romînesc blestemata lor maşină de război. Monopoliştii germani plăteau benzina romînească cu 2,85 lei în timp ce în ţară populaţia o plătea cu 14 lei.

Exploatarea neraţională, sălbatică, a straturilor de petrol, combinată cu distrugerile provocate de bombardamentele aeriene, neglijarea menţinerii nivelului de producţie prin noi explorări au făcut ca în 1944 producţia de petrol să scadă la 3.505.000 tone. Aceasta era situaţia în care se afla industria petroliferă la ieşirea Romîniei din criminalul război antisovietic.

★

Cît de îndepărtate par azi vremurile cînd petrolul romînesc era obiectul speculaţiilor de bursă, vremurile cînd pînea a zeci de mii de petrolişti depindea de lăcomia bancherilor americani sau englezi! Eliberarea ţării noastre de către glorioasa armată sovietică a pus capăt acţiunii de distrugere a industriei noastre petrolifere de către monopolurile străine. Partidul clasei muncitoare a mobilizat larg masele de petrolişti pentru a înfrînge sabotajul practicat de oamenii fosteior societăţi, care susţineau pe toate căile teoria „epuizării petrolului din Romînia", i-a însufleţit în lupta pentru învingerea greutăţilor imense legate de refacerea acestei importante avuţii naţionale atît de sălbatic jefuite. Devenită bun al poporului — în urma naţionalizării — industria noastră petroliferă a cunoscut an de an o dezvoltare uriaşă. Ca urmare a înfiinţării societăţii mixte romîno-sovietice „Sovrompetrol" — care a avut rolul de pîrghie a refacerii şi ridicării rapide a acestei importante ramuri a industriei noastre grele — pe şantierele petrolifere a început să fie introdusă masiv tehnica nouă, modernă; cele mai noi şi mai înaintate procedee tehnologice sînt puse azi în slujba sporirii, pe baze raţionale, a producţiei de ţiţei.

...1951 — începutul primului nostru plan cincinal. Sub conducerea partidului, în frunte cu comuniştii, petroliştii patriei noastre au pornit bătălia pentru 10.000.000 tone de ţiţei — sarcină pusă de cincinal. O sarcină grea, dacă ţinem seama de nivelul scăzut de la care plecau. Petroliştii însă au ştiut să lupte şi să se achite cu cinste de această sarcină, înscriind în această luptă minunate pagini de eroism, de muncă avîntată. Să răsfoim numai cîteva din aceste pagini.

..Schela Boldeşti. Despre această schelă, crunt jefuită de fostele societăţi monopoliste, se spunea că trebuie să devină „şantier închis", pentru că bogăţia de petrol ar fi fost secătuită. Dar muncitorii şi tehnicienii petrolişti au socotit că şi acest şantier poate cunoaşte o nouă viaţă, poate deveni unul din bogatele izvoare de ţiţei ale ţării. Timp de cîteva luni, tehnicienii noştri, ajutaţi de specialiştii sovietici, în frunte cu cunoscutul savant sovietic A. P. Krîlov, au făcut importante studii la Boldeşti. Se urmărea scoaterea la suprafaţă a sute şi sute de mii de tone de ţiţei în plus peste ceea ce se extrage prin metodele obişnuite. Prin folosirea minunatei metode a recuperării secundare, injectîndu-se cantităţi imense de apă în zona marginală a stratului de ţiţei, tehnicienii sovietici au reuşit să refacă energia naturală a stratului, să-l readucă la viaţă. Metoda recuperării secundare este aplicată acum nu numai la Boldeşti, ci şi pe numeroase alte şantiere petrolifere din Moldova şi Muntenia făcînd să sporească cu 10% întreaga producţie de ţiţei a ţării.

...Nici nu se crăpase bine de ziuă şi în jurul sondei nr. 277 se strînseseră zeci de sondori, maiştri şi brigadieri din întreaga Vale a Zemeşului. Ce se întîmpla aici? Se experimenta, pentru prima oară în ţară, metoda de foraj cu ajutorul turboburului — una din cele mai moderne metode de săpare a sondelor cunoscute în tehnica mondială.

Rezultatele au fost neaşteptate. Viteza mecanică a primei sape acţionate de turbobur a fost de 6,22 metri pe oră, faţă de media de 2,09 metri pe oră realizată cu ajutorul forajului cu masă rotativă. Multor sondori nu le venea să creadă. Pe vremuri ei au săpat faimoasa sondă nr. 24 a „Stelei Romîne", folosind un granic „Alianţa" în aproape doi ani de zile. Noua sondă a fost forată cu turboburul sovietic în numai o lună de zile. Astăzi pe Valea Tazlăului, ca şi pe Valea Zemeşului, forajul cu turboburul reprezintă circa 65% din totalul metrilor săpaţi. Turboburul sovietic a pătruns în toate şantierele petrolifere ale ţării: la Boldeşti, Cîmpina, Moreni. Adîncimile pe care odinioară le atingeau sondorii pe vremea capitaliştilor în 3—4 luni de zile sînt ajunse azi de sapa turboburului în 6—7 zile.

...Tehnica sovietică şi propria experienţă a petroliştilor noştri au spulberat multe din vechile prejudecăţi moştenite de pe vremea capitaliştilor în materie de foraj. O asemenea prejudecată era şi aceea că apa ar fi cel mai mare duşman al forajului şi că vitezele neobişnuit de mari produc accidente şi „instrumentaţii" costisitoare.

In aprilie 1954, o brigadă de sondori, folosind cea mai nouă tehnologie sovietică — forajul cu apă — a săpat în regiunea Piteşti o sondă în numai 9 zile; nu mult după aceea brigada tov. I. Milea, folosind forajul cu apă, a reuşit să sape o sondă în aceeaşi regiune în mai puţin de cinci zile, realizînd o viteză comercială de 7.621 metri granic-lună, cea mai înaltă viteză de foraj realizată pînă acum în industria petroliferă. Ca rezultat al folosirii forajului cu apă, pe meleagurile Piteştiului a răsărit, în circa 6 luni de zile, un important şantier petrolifer.

...Datorită noilor procedee tehnologice, forajul a înregistrat în anii cincinalului o dezvoltare nemaiîntîlnită în ţara noastră. Intr-un singur an, în 1953, s-au săpat pentru explorare mai mult decît s-au săpat în 15 ani sub capitalişti. Acest lucru a făcut să apară, într-un timp record, pe harta patriei noi regiuni petrolifere, la Piteşti, în Oltenia etc., să se dezvolte considerabil vechile şantiere petrolifere din Moldova şi Valea Prahovei.

Ca rezultat, la sfîrşitul anului 1953, producţia de ţiţei a industriei noastre petrolifere socialiste trecea de 9.000.000 tone anual, depăşind cel mai înalt nivel înregistrat vreodată în Romînia sub capitalişti: 8.600.000 de tone în 1936. Acum, la sfîrşit de cincinal, producţia de ţiţei se ridică la circa 10.570.000 tone. Prevederile cincinalului au fost depăşite cu sute de mii de tone.

Prin lupta partidului, ţara noastră a ajuns să ocupe, după Uniunea Sovietică, al doilea loc în Europa în ceea ce priveşte producţia petroliferă şi un loc înaintat în producţia mondială de petrol. Deosebit de important este că deşi producţia a crescut considerabil dispunem în prezent de mari rezerve de petrol care întrec cu mult pe acelea cunoscute înainte de război.

★

Odată cu dezvoltarea producţiei s-au îmbunătăţit simţitor condiţiile de muncă şi de trai ale muncitorilor şi tehnicienilor petrolişti. Numai în perioada 1948—1954 au fost construite şi date în folosinţa muncitorilor petrolişti peste 1000 de apartamente, numeroase cămine pentru muncitorii nefamilişti, cu o capacitate totală de 23.000 de locuri, 60 de cluburi, 14 case de odihnă, 60 de dispensare. Prin introducerea acordului premial cîştigurile medii ale petroliştilor au crescut an de an.

Sondorii patriei noastre lucrează astăzi tot mai spornic folosind puternicele instalaţii de foraj sau extractie venite din Uniunea Sovietică sau fabricate la noi în ţară. In anii cincinalului, industria noastră a fost înzestrată cu staţii şi depozite mari de ţiţei, staţii puternice de compresoare, uzine electrice, instalaţii perfecţionate de carotaj radioactiv etc. Industria noastră constructoare de utilaj petrolifer fabrică acum în serie turbobure, agregate pentru cimentări, instalaţii de foraj termice pentru adîncimi mari. Constituie un titlu de mîndrie pentru poporul nostru faptul că Romînia, care în trecut importa aproape în întregime utilajul petrolifer, este astăzi în măsură să exporte utilaj, să ajute alte ţări la dezvoltarea unei industrii petrolifere proprii.

Paralel cu dezvoltarea şantierelor petrolifere a fost mărită simţitor capacitatea rafinăriilor, depăşindu-se cu mult capacitatea existentă înainte de război. In prezent întreaga cantitate de ţiţei extrasă de la sonde este prelucrată în ţară. S-a îmbunătăţit totodată simţitor gradul de valorificare al ţiţeiului prin mărirea randamentului de produse albe şi prin fabricarea de produse noi. Pe baza folosirii gazelor de rafinărie, a prelucrării chimice a ţiţeiului, în anii cincinalului au fost create noi ramuri ale industriei chimice, ramură atît de importantă a economiei naţionale. Existenţa petrolului, a gazelor de rafinărie creează condiţii ca în ţara noastră să se dezvolte considerabil producţia de mase plastice, fibre sintetice, coloranţi, medicamente etc. Iată deci ce bogăţie de nepreţuit reprezintă, pentru noi, petrolul.

★

Orizonturi noi se deschid industriei noastre petrolifere. Dispunem de condiţii pentru ca în cel de-al II-lea cincinal să obţinem o nouă creştere a acestei ramuri de bază a industriei noastre grele. Partidul cere muncitorilor şi tehnicienilor petroliştl să lupte cu şi mai multă rîvnă pentru folosirea mai bună a tehnicii înaintate, pentru creşterea continuă a producţiei şi productivităţii muncii şi reducerea sistematică a preţului de cost. Faptul că dispunem de o asemenea mare bogăţie nu trebuie să ne îndemne la risipă atunci cînd e vorba de folosit combustibilii din petrol. Ca buni gospodari muncitorii din toate ramurile industriale, unde se folosesc drept combustibil ţiţeiul şi derivaţii din petrol, trebuie să folosească cu grijă fiecare litru de ţiţei, de benzină etc. — căci numai în felul acesta ne vom putea bucura pe deplin de avantajul de a dispune de o asemenea importantă avuţie naţională.

Să muncim cu rodnicie pentru a spori necontenit, în anii ce vin, producţia de petrol a ţării.

H. DOLJAN
corespondentul „Scînteii" pentru regiunea Ploeşti

Scrisoarea lui C. Titel Petrescu

Stimate tovarăşe redactor şef,

Animat fiind de dorinţa de a face cunoscută opiniei publice atitudinea şi părerile mele cu privire la transformările democratice şi socialiste din ţara noastră, apelez la bunăvoinţa dvs. cu rugămintea de a da publicităţii scrisoarea de mai jos.

Cu deosebite mulţumiri,
al dumneavoastră,
C. TITEL PETRESCU

In ultimul timp am avut prilejul să reflectez mai adînc la marile transformări petrecute în ţara noastră şi am ajuns la o serie de convingeri pe care ţin să le împărtăşesc opiniei publice.

Vizitînd mai multe oraşe şi sate din ţară, trecînd prin edificii industriale, gospodării colective, întovărăşiri agricole, am văzut lucruri care m-au impresionat foarte mult.

Vastele construcţii industriale ridicate de regimul democrat, însufleţirea cu care muncitorii de ieri, care trăiesc astăzi în condiţii de demnitate umană, făuresc o industrie românească, m-au făcut să-mi dau seama cît de adînc s-au schimbat stările dinainte şi cîtă forţă rezidă în proletariatul romîn.

In acelaşi timp nu pot să nu arăt cu sinceritate că am subapreciat în decursul activităţii mele politice acest uriaş rezervor de energie şi capacitate creatoare, pe care îl văd astăzi pulsînd în activitatea proletariatului romîn.

Am văzut şi noile forme socialiste din agricultura română. Am stat de vorbă cu ţăranii care s-au înrolat în ele. O mare şi adîncă transformare s-a produs şi în aceşti oameni şi mi-am dat seama ce este în stare să facă ţărănimea română dacă are un îndrumător cum este proletariatul. Ea a învăţat să lucreze pămîntul cu tractoare şi alte maşini agricole, se frămîntă cum să scoată din pămînt recolte mai mari, iar standardul ei de viaţă şi de cultură nu poate fi asemuit cu sărăcia lucie din vechiul sat romînesc.

Ca socialist, care văd ceea ce se înfăptuieşte astăzi în Romînia, chiar dacă preconizam o altă cale pentru atingerea acestor rezultate, nu pot să nu recunosc ceea ce se impune constatărilor oricărui observator obiectiv. Nu pot să nu recunosc în realizările concrete în uzinele, în fabricile, în potenţialul electric ridicat şi în şantierele răspîndite peste tot, că muncitorii de ieri construiesc o viaţă nouă, mai îmbelşugată şi mai fericită.

Puterea muncitorilor şi ţăranilor din Romînia ne dovedeşte în practică ceea ce unora dintre noi apărea ca o utopie: posibilitatea construirii chiar de pe acum şi progresiv a socialismului în ţara noastră.

Astăzi sînt în situaţia de a recunoaşte ceea ce a devenit evident: justeţea politicii Partidului Muncitoresc Romîn, bazate pe conducerea societăţii de către proletariat şi pe alianţa cu masele largi ale ţărănimii.

Dacă eu şi cei care m-au urmat în împrejurările anilor de după 23 August 1944, ne-am orientat spre alianţa cu partidul naţional-ţărănesc, astăzi este limpede că opera pozitivă pe linia constructiv-socialistă nu se putea înfăptui decît de proletariat, în unire cu masele ţărănimii obijduite.

Se vor fi mirînd unii dintre prietenii mei politici — mă gîndesc îndeosebi la cei aflaţi peste hotare — de noua mea atitudine faţă de regimul existent în Republica Populară Romînă, dar cred că ceea ce este mai uimitor nu este această poziţie a mea, firească pentru un socialist care constată asemenea schimbări, ci realizările socialiste cu adevărat uimitoare din Romînia de azi. Aceasta este adevărata şi singura explicaţie a atitudinii pe care am adoptat-o şi pe care o voi urma de azi încolo.

Cînd un om politic vrea să fie cinstit faţă de el însuşi, trebuie să fie cinstit şi faţă de poporul său şi să adopte o poziţie realistă şi folositoare acestui popor. Ar fi o greşeală dacă m-aş menţine departe de înfăptuirile poporului muncitor din ţara mea, pe care doresc s-o văd prosperînd, mereu prosperînd. Trebuie să mă alătur şi eu acestui popor care în trecutul său a fost umilit şi furat, şi din toată inima, din tot cugetul să-mi aduc aportul modest la construirea unei vieţi noi pentru lumea muncitoare.

Mă adresez în acest fel şi prietenilor mei din străinătate, care poate aşteaptă alte mesaje de la mine şi le cer să înţeleagă că în ţara noastră poporul edifică o nouă societate fără noi şi cred că datoria lor este să se întoarcă la căminele lor pentru a se alia şi ei poporului romîn în lupta şi acţiunea lui pentru construirea unei vieţi noi în Romînia.

Ca socialist şi patriot mă adresez vouă, prieteni şi tovarăşi ai mei, cu îndemnul de a renunţa la o acţiune pe care o văd astăzi pe deplin sortită eşecului, fără perspectivă şi mai cu seamă contrară intereselor actuale şi de viitor ale ţării noastre, scumpă nouă tuturor.

Vă îndemn să renunţaţi la acea acţiune dăunătoare ţării, să părăsiţi pe cei care n-au înţeles şi nu vor să înţeleagă mersul istoriei şi să reveniţi în Patria care, îngăduitoare şi mărinimoasă, vă aşteaptă să fiţi loiali faţă de ea.

Regimul democrat-popular nu înţelege să adopte o atitudine vindicativă faţă de nimeni. Au fost unii dintre noi care au avut de suferit — şi uneori poate pe nedrept — dar este necesar să înţelegem că în asemenea împrejurări epocale, cînd ţara trece prin transformări de aşa mari proporţii, se pot întîmpla şi unele erori. Dar să rămînă aceasta de domeniul trecutului şi să uităm ceea ce a fost. Să privim înainte la ceea ce va fi, încrezători în forţele proletariatului, care s-a aliat pentru totdeauna cu ţărănimea pentru a realiza în ţara noastră ceea ce vedem cu toţii socialismul.

Vă chem prieteni şi tovarăşi ai mei să reveniţi la căminele voastre părăsite, fără teama vreunei sancţiuni. Guvernul popular al ţării, prin măsurile luate, a dat posibilitatea celor care şi-au părăsit Patria sau au rămas în afara ei, să se întoarcă la căminele lor vitregite şi să se încadreze în viaţa paşnică şi constructivă a ţării.

Orice activitate dusă mai departe împotriva Patriei, ignorînd măsurile de îngăduinţă ale guvernului romîn, înseamnă o afiliere voită şi directă în slujba capitaliştilor, înseamnă o acţiune nu pentru binele ţării, ci în folosul unor interese străine şi potrivnice Patriei noastre. Astăzi, cînd toate popoarele lumii doresc fierbinte pacea noi socialiştii nu putem să fim decît alături de ele. In veacul nostru războiul, dorit de acei care văd în acest mijloc odios calea unei reînvieri a trecutului, ar fi pustiitor şi nemai pomenit de păgubitor pentru toată lumea, datorită mijloacelor atomice şi hidrogenice de distrugere.

Nu ne este îngăduit nouă, socialiştilor, să sprijinim o politică inumană.

Vreau ca aceste puţine cuvinte ale mele, izvorîte din dorinţa sinceră de bine, să ajungă la inima şi raţiunea prietenilor mei aflaţi peste hotare şi să găsească înţelegere şi fapta înţeleaptă la care mă aştept de la ei.

C. TITEL PETRESCU

Apelul Comitetului de pregătire pentru convocarea conferinţei internaţionale a femeilor muncitoare

Recent a avut loc la Bucureşti o şedinţă a Comitetului de pregătire pentru convocarea unei conferinţe internaţionale a femeilor muncitoare. Propunerea cu privire la convocarea acestei conferinţe a fost făcută de Federaţia Sindicală Mondială. Comitetul de pregătire a hotărît să organizeze această conferinţă între 14 şi 17 iunie 1956.

A fost adoptat de asemenea un apel adresat femeilor muncitoare din întreaga lume. In apel se spune printre altele:

Muncitoare, funcţionare, gospodine, femei muncitoare de la oraşe şi sate!

Voi trăiţi din salariul vostru şi doriţi o viaţă mai bună, o securitate garantată pentru voi, pentru copiii voştri şi pentru toţi cei care vă sînt scumpi.

Trebuie să vă apăraţi revendicările economice şi sociale să luptaţi pentru satisfacerea aspiraţiilor voastre. Doriţi de asemenea să faceţi schimb de experienţă.

Doriţi cu înflăcărare pacea, care este necesară pentru îmbunătăţirea vieţii voastre. Vă bucuraţi de faptul că în ultimul timp relaţiile dintre state s-au îmbunătăţit. Dar în acelaşi timp vă daţi seama cît de multe sînt încă de făcut pentru instaurarea unei păci trainice şi îndelungate. Iată de ce continuaţi să fiţi îngrijorate.

Sînteţi în număr de sute de milioane şi reprezentaţi o forţă uriaşă, capabilă să transforme năzuinţele voastre în realitate.

Indiferent de naţionalitate, concepţii, religie, vîrstă, indiferent de faptul dacă sînteţi sau nu membre ale unui sindicat, îmbunătăţirea condiţiilor voastre de trai şi muncă şi a condiţiilor în care trăiesc familiile voastre depind de unitatea voastră.

Conferinţa internaţională a femeilor muncitoare trebuie să devină pentru voi o întîlnire în cadrul căreia vă veţi putea exprima revendicările şi veţi putea face un schimb de experienţă.

La conferinţă vor fi discutate următoarele probleme: majorarea salariilor, realizarea efectivă a principiului „salariu egal la muncă egală", lichidarea oricărei discriminări, îmbunătăţirea condiţiilor de trai ale femeilor muncitoare, apărarea drepturilor lor, menţinerea păcii, o participare mai intensă a femeilor muncitoare la activitatea sindicatelor şi la conducerea lor, atragerea largă în sindicate.

Femei muncitoare din întreaga lume!

Răspunzînd iniţiativei Federaţiei Sindicale Mondiale, noi, femei şi bărbaţi — activişti ai mişcării sindicale, muncitoare din industrie din diferite ţări, ne-am întrunit aici şi vă adresăm următoarea chemare. Pregătiţi-vă cu entuziasm în unitate în vederea primei voastre conferinţe internaţionale!

Pregătiţi-vă în vederea acestei conferinţe în uzine şi în sate, în instituţii şi magazine, pretutindeni unde lucraţi!

Constituiţi comitete de unitate pentru a face cunoscute scopurile acestei conferinţe tuturor prietenelor voastre. Organizaţi discutarea acestui apel pretutindeni unde se adună femei muncitoare!

Notaţi-vă revendicările în caietele pe care delegatele voastre le vor prezenta la conferinţă!

Alegeţi în comun şi în mod democratic delegatele voastre!

Organizaţi o campanie pentru strîngerea de fonduri băneşti care vor permite acoperirea cheltuielilor de drum şi întreţinere a delegatelor voastre!

Sub steagul unităţii oamenilor muncii intelectuale şi manuale din întreaga lume, înainte surori din toate ţările!

Inainte, la lupta pentru menţinerea păcii în întreaga lume, pentru libertate, bună stare şi progresul popoarelor!

Trăiască conferinţa internaţională a femeilor muncitoare!

Comitetul de pregătire pentru convocarea conferinţei internaţionale a femeilor muncitoare.

Primirea ţării noastre în O. N. U. salutată cu satisfacţie de poporul romîn

* *

Spre intensificarea legăturilor comerciale

Am primit cu o vie satisfacţie vestea votului din şedinţa de miercuri noaptea a Adunării Generale O.N.U. Satisfacţia mea provine, după cum e şi firesc, din aceea că printre ţările admise în O.N.U. se află şi patria noastră, Republica Populară Romînă. Dar această satisfacţie se datorează şi faptului că admiterea de către Adunarea Generală O.N.U. a noii propuneri sovietice constituie un succes concret al ideii coexistenţei paşnice între ţări cu sisteme social economice diferite şi o nouă şi reală posibilitate pentru întărirea colaborării internaţionale pe toate planurile de activitate umană.

Socot că admiterea în O.N.U. a Republicii Populare Romîne oglindeşte justeţea politicii paşnice constructive pe care statul nostru de democraţie populară o desfăşoară cu consecvenţă, eforturile pe care poporul nostru le depune fără preget pentru dezvoltarea colaborării internaţionale — iar eu aş sublinia — eforturile în direcţia lărgirii legăturilor economice.

Dacă voi arăta că în anul 1955 a trecut de 60 numărul ţărilor cu care Romînia face comerţ, dacă voi spune că mărfurile romîneşti ajung pînă în cele mai îndepărtate colţuri ale lumii şi că în porturile şi în gările noastre se descarcă produse provenite din ţările cele mai diferite, dacă voi adăuga că în momentul de faţă delegaţii economice ale R.P.R. negociază, departe peste hotare, lărgirea volumului şi a sferei geografice a legăturilor noastre comerciale, iar delegaţii comerciale străine poartă tratative la Bucureşti, voi da cred o imagine a contribuţiei pe care ţara noastră a adus-o pînă acum şi o va aduce de aci înainte în măsură tot mai mare extinderii comerţului internaţional şi prin aceasta, colaborării paşnice între state. Am convingerea că lărgirea colaborării internaţionale, ca rezultat al intrării în O.N.U. a încă 16 state, va contribui implicit la înlăturarea barierelor pe care unele cercuri din S.U.A. le mai pun în calea comerţului internaţional, la dezvoltarea normală şi la extinderea legăturilor economice între state.

Admiterea ţării noastre în O.N.U. constituie un puternic imbold pentru intensificarea eforturilor noastre, ale tuturor cetăţenilor Republicii Populare Romîne, închinate înfloririi patriei, cauzei înţelegerii şi colaborării tot mai strînse între popoarele lumii.

GH. SAVIN
preşedintele Camerei de Comerţ a R.P.R.

Recunoscători Uniunii Sovietice

Forţele din lumea întreagă care luptă pentru convieţuirea paşnică între state au obţinut un mare succes: 16 noi ţări — prin care şi ţara noastră — au devenit membre ale Organizaţiei Naţiunilor Unite. Pentru aceasta trebuie să fim în primul rînd recunoscători Uniunii Sovietice, luptei sale consecvente pentru triumful principiului coexistenţei paşnice între ţări cu orînduiri sociale diferite. An de an delegaţia sovietică la O.N.U. a luptat pentru admiterea în O.N.U. a tuturor ţărilor indiferent de orînduirea lor internă, care doresc să contribuie la întărirea păcii. Acest punct de vedere a triumfat acum. Datorită iniţiativei sovietice au fost biruite şi ultimele piedici pe care au încercat să le pună vrăjmaşii coexistenţei paşnice în calea rezolvării fără întîrziere a acestei probleme. Şi cu acest prilej, poporul romîn a putut să vadă cine-i este prieten şi cine nu vede cu ochi buni viaţa nouă pe care ne-o făurim în patria noastră liberă.

Incă de acum opt ani ţara noastră a făcut cerere de a fi primită în O.N.U. Admiterea ţării noastre a fost însă împiedicată de acele cercuri cărora nu le este pe plac faptul că în Republica Populară Romînă puterea aparţine poporului. Acum, aceste cercuri au suferit o înfrîngere usturătoare.

Trebuie să fim totodată recunoscători partidului şi guvernului nostru pentru politica înţeleaptă pe care o duc, politică de apărare a păcii şi colaborării internaţionale.

De acum înainte, ţara noastră va putea să-şi aducă şi de la tribuna O.N.U., prin reprezentanţii săi, contribuţia la cauza nobilă a păcii şi colaborării internaţionale.

Noi, muncitorii, sîntem hotărîţi să cinstim această victorie cu noi realizări în muncă, pentru a face ţara noastră mai înfloritoare, pentru a face ca glasul statului nostru democrat-popular să răsune cu putere în lupta pentru victoria cauzei păcii şi prieteniei între popoare.

Convins de faptul că munca mea este o contribuţie concretă la cauza păcii, am depăşit planul pe ultimele luni cu 200 la sută. Voi căuta şi de acum înainte să realizez noi succese în producţie, în numele păcii.

ION MOLDOVEANU
strungar — Uzinele metalurgice „Mátyás Rákosi"

Mitinguri în ţară

Vineri după-amiază peste 1.200 muncitori de la uzinele textile „30 Decembrie" din Arad s-au adunat în sala de festivităţi a întreprinderii unde a avut loc un miting consacrat primirii în O.N.U. a celor 16 ţări, printre care şi ţara noastră. După tovarăşa inginer Petrila Maria, director adjunct al fabricii, au luat cuvîntul numeroşi muncitori şi tehnicieni.

Muncitorilor uzinei noastre — a spus filatoarea fruntaşă Tomuţă Rozalia — li s-au umplut inimile de bucurie cînd au aflat despre adoptarea noii propuneri în legătură cu primirea în O.N.U. a celor 16 ţări, printre care se află şi ţara noastră. Unele cercuri străine au încercat să împiedice primirea în această organizaţie a ţărilor democrat-populare, care luptă pentru apărarea şi consolidarea păcii. Planurile lor însă au reuşit datorită iniţiativei delegaţiei sovietice căreia îi sîntem profund recunoscători.

Au vorbit apoi în limba maghiară filatoarea fruntaşă Polinko Suzana, tîmplarul Czibric Ludovic şi alţii care şi-au manifestat satisfacţia pentru hotărîrea adoptată şi recunoştinţa faţă de Uniunea Sovietică şi faţă de partidul şi guvernul nostru. In limba germană a vorbit I. Nidermayer.

*

Un miting asemănător a avut loc şi la combinatul forestier „Bernath Andrei" din Vatra Dornei.

Co.espondenţii noştri ne relatează că mitinguri consacrate acestui eveniment au avut loc în numeroase localităţi din ţară.

Deschiderea expoziţiei retrospective de pictură şi sculptură 1944—1955

Simbătă la amiază, la Muzeul de Artă al R.P.R., a avut loc deschiderea Expoziţiei retrospective de pictură şi sculptură 1944-1955 organizată de Ministerul Culturii în colaborare cu Uniunea artiştilor plastici şi Muzeul de Artă al R.P.R., în cinstea celui de-al 2-lea Congres al P.M.R.

Au fost de faţă Ion Pas, prim-locţiitor al ministrului Culturii, Boris Caragea, preşedintele Uniunii artiştilor plastici din R.P.R., M. H. Maxy, directorul Muzeului de Artă al R.P.R. artişti plastici, critici de artă, studenţi.

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de Marin Mihalache, director general adjunct în Ministerul Culturii.

Expoziţia cuprinde unele dintre cele mai valoroase opere de pictură şi sculptură create în anii de după eliberarea ţării noastre. (Agerpres)

Adunarea activiştilor U. T. M. din Capitală

Simbătă după-amiază a avut loc în sala Teatrului C.C.S. o adunare a activului C.C. al U.T.M., a comitetelor regional şi orăşenesc U.T.M. Bucureşti şi a cadrelor U.T.M. din marile întreprinderi şi instituţii din Capitală închinată celui de-al II-lea Congres al P.M.R.

Adunarea a fost deschisă de tovarăşul Cornel Fulger, prim-secretar al C.C. al U.T.M.

La adunare a luat cuvîntul tovarăşa Constanţa Crăciun, membru al C.C. al P.M.R., ministrul Culturii, care a vorbit despre: „Conducerea de către partid a luptei poporului şi tineretului din ţara noastră pentru pace, pentru fericirea poporului, pentru socialism".

A fost prezentată apoi piesa „Pentru fericirea poporului".

(Agerpres)

Maşină electrică pentru automatizarea producţiei

Un colectiv de cercetători ai Institutului de Energetică al Academiei R.P.R. a construit anul trecut prototipul experimental al unei amplidine — maşină electrică amplificatoare, cu o largă utilizare în automatizarea proceselor de producţie şi de reglaj — care la probe a dat rezultate bune. Faţă de alte amplificatoare, această maşină prezintă o mai mare robusteţe, putere şi durabilitate, constanţă în timp a caracteristicilor şi o exploatare economică. Pe baza experienţei cîştigate, anul acesta a fost construit şi un prototip industrial, care va servi drept bază pentru fabricarea în serie a amplidinei.

Amplidina are aplicaţii în diferite ramuri industriale: în metalurgie — la comandarea laminoarelor reversibile, la reglajul electrozilor cuptoarelor electrice; în metalurgia prelucrătoare — la acţionarea rabotezelor cu cursă foarte mare, la maşinile de copiat; în industria extractivă — la instalaţiile de ridicat, la marile excavatoare şi macarale portuare etc.

Scheme de automatizare prevăzute cu amplidine se pot folosi în industria textilă şi a hîrtiei. Tot cu ajutorul acestei maşini se pot realiza diverse reglaje automate. Amplidina va fi fabricată pe scară largă la noi în ţară, cu materiale indigene.

INFORMAŢII

■ Simbătă la amiază a părăsit Capitala academicianul Sava Ganovski, vicepreşedinte al Academiei Bulgare de Ştiinţe, care a făcut o vizită de cîteva zile în ţara noastră ca oaspete al Academiei R.P.R.

■ Răspunzînd invitaţiei Comitetului pentru cultură fizică şi sport de pe lîngă Consiliul de Miniştri al U.R.S.S., simbătă dimineaţa a plecat cu avionul la Moscova un grup numeros de schiori romîni.

Sportivii romîni se vor antrena timp de două săptămîni împreună cu cei mai valoroşi schiori sovietici. Antrenamentele vor avea loc în împrejurimile Moscovei.

■ In sala mare a Palatului cultural din Tg. Mureş a avut loc simbătă un concert extraordinar dat de Cvartetul de stat „A. P. Borodin" din Moscova.

Concertul, care a cuprins lucrări de Borodin, Beethoven şi Debussy, a fost călduros aplaudat de public.

■ In sala Patria a avut loc simbătă seara un concert dat de Orchestra simfonică a Filarmonicii de stat „George Enescu" din Capitală, colectiv artistic emerit din R.P.R. A dirijat Mircea Basarab. Şi-a dat concursul violonistul belgian André Gertler.

S-au executat: Tarantella de Marţian Negrea şi Simfonia 4-a de Ceaikovski. Violonistul André Gertler a interpretat Concertul în sol major pentru vioară şi orchestră de Mozart şi Rapsodia romînă pentru vioară şi orchestră de compozitorul belgian Jean Absil.

Concertul, care s-a bucurat de o caldă apreciere din partea publicului, va fi repetat duminica dimineaţă.

(Agerpres)

■ Simbătă a avut loc în strada „1 Mai" din Cluj, unde a locuit poetul, inaugurarea casei memoriale închinate poetului ardelean Emil Isac. La festivitate au luat parte tov. Dumitru Niţov, secretar al Comitetului regional P.M.R. Cluj, Iosif Lilienfield, secretar al Comitetului oraşenesc P.M.R.-Cluj, George Macovescu, director general din Ministerul Culturii, Aurel Vasilescu, secretar al comitetului executiv al sfatului popular regional, academicienii Emil Petrovici, Mihail Beniuc, numeroşi scriitori din întreaga ţară.

Semnarea planului de muncă pe anul 1956 pentru aplicarea Convenţiei culturale dintre R. P. R. şi R. P. Ungară

Intre 13-17 decembrie a.c. au avut loc la Bucureşti lucrările comisiei mixte romîno-ungare în vederea elaborării planului de muncă pe anul 1956 pentru aplicarea Convenţiei culturale dintre Republica Populară Romînă şi Republica Populară Ungară.

La 17 decembrie, planul de muncă a fost semnat din partea romînă, de Mihail Roşianu, preşedintele Institutului romîn pentru relaţiile culturale cu străinătatea, iar din partea ungară, de Non György, prim-locţiitor al ministrului Culturii din R.P. Ungară.

La semnarea planului au fost de faţă: M. Macavei, preşedinte de onoare al I.R.R.C.S., C. Prisnea, prim locţiitor al ministrului Culturii, A. Mălnăşan, locţiitor al ministrului Afacerilor Externe, Valer Novacu, membru corespondent al Academiei R.P.R., artistul poporului C. Baraschi, C. Silvestri, maestru emerit al artei, Eugen Jebeleanu, membru în biroul de conducere al Uniunii scriitorilor din R.P.R., reprezentanţi ai Ministerului Invăţămîntului, reprezentanţi ai presei.

A fost de faţă Laszlo Pataky, ambasadorul Republicii Populare Ungare.

Lucrările comisiei mixte romîno-ungare au decurs într-o atmosferă de prietenie.

(Agerpres)

Artişti din R. P. Polonă pe scenele noastre

De cîteva zile se află în ţara noastră Banaszczyk Eugeniusz şi Dankowska Alicia, solişti ai Operei de Stat din Varşovia, care au venit la noi în ţară pentru a face un schimb de experienţă cu artiştii noştri. Solii artei poloneze vor interpreta împreună cu artişti romîni diferite roluri în spectacolele de operă.

Ieri după-amiază, Dankowska Alicia a fost primită cu căldură de muncitorii uzinelor „Boleslaw Bierut", în faţa cărora a prezentat un program de cîntece poloneze şi o arie din opera „Halka".

In faţa publicului timişorean, soliştii polonezi Banaszczyk Eugeniusz şi Dankowska Alicia vor apare în opera „Bărbierul din Sevilla". După aceea, ei îşi vor continua călătoria la Cluj.

Corespondenţă telefonică

Desfăşurarea campaniei electorale în Franţa

GEORGES SORIA
corespondentul „Scînteii" la Paris

La 13 decembrie s-a deschis în mod oficial campania electorală pentru alegerile de deputaţi în Adunarea Naţională franceză. Listele de candidaţi au fost publicate. Din ele rezultă că peste 6.000 de candidaţi îşi vor disputa cele 543 de locuri din adunare care revin deputaţilor din metropolă, (după cum se ştie guvernul Faure a hotărît să amîne alegerile din Algeria, data acestora nefiind încă fixată). In faţa primăriilor au şi apărut panourile de lemn pe care sînt afişate listele cu numele personalităţilor, membri ai principalelor partide politice, care s-au decis să înfrunte verdictul corpului electoral.

Interesul general pe care-l trezesc alegerile a putut fi apreciat zilele acestea cu ocazia întocmirii listelor electorale. S-au prezentat, pentru a fi înscrişi pe liste, mase considerabile de cetăţeni care n-au participat pînă acum la alte alegeri, fie pentru că fuseseră prea tineri pentru a vota, fie pentru că nu consideraseră necesar să depună un buletin în urnă. După date incomplecte, numărul alegătorilor înscrişi a atins cifra de 27 milioane.

După cum se ştie, sistemul de votare după care se vor desfăşura alegerile este acelaşi ca şi în 1951, adică scrutinul majoritar, cu permisiunea alianţelor. Potrivit acestui sistem de vot, pe care Partidul Comunist Francez l-a condamnat cu tărie în cadrul recentelor dezbateri din Adunarea Naţională cu privire la reforma electorală, listele partidelor care au încheiat alianţe şi care întrunesc majoritatea absolută a voturilor obţin toate locurile. Să dăm un exemplu: să presupunem că într-o circumscripţie electorală sînt prezentate cinci liste de către cinci partide pe care le numim A.B.C.D.E. Dacă prima listă pe care am numit-o A. obţine 49,9% din voturi, iar listele B.C.D.E., aliate între ele, obţin toate la un loc 50,1% acestea din urmă capătă toate mandatele, iar lista A. care a obţinut singură 49,9% din voturi, nu are dreptul la nici un mandat.

Acest mod de scrutin prevede, între altele, că dacă nici o listă nu obţine majoritatea absolută, mandatele se distribuie după principiul reprezentării proporţionale. In departamentele Seine şi Seine-et-Oise, sistemul reprezentării proporţionale este aplicat de la început fără ca să se recurgă la principiul majorităţii prin alianţe.

Acest sistem de vot, care favorizează alianţele cele mai imorale, a fost conceput în 1951 pentru a răpi partidului comunist cît mai multe mandate de deputaţi. Astfel, datorită acestui sistem reacţionar de vot, în Adunarea Naţională aleasă în 1951 numărul deputaţilor comunişti a fost de 96 în loc de 176 cît ar fi trebuit să fie dacă se ţinea seamă de numărul de voturi întrunite de candidaţii comunişti. Mase largi ale alegătorilor au fost astfel lipsite de adevăraţii lor reprezentanţi în Adunarea Naţională.

Dizolvînd acum cîteva săptămîni Adunarea Naţională şi menţinînd aceeaşi lege electorală, antipopulară, guvernul Faure încearcă să reediteze, cu ocazia alegerilor de la 2 ianuarie, situaţia din 1951. O serie de fapte arată însă că acest lucru nu este de loc uşor pentru cercurile reacţiunii. Iată, în primul rînd, chestiunea alianţelor care au fost încheiate pînă acum între diferitele partide în majoritatea departamentelor Franţei.

De la început trebuie remarcat că forţele care s-au străduit să menţină legea electorală reacţionară din 1951 au trebuit să depună eforturi cu adevărat considerabile pentru a reuşi să încheie un număr mai mare de alianţe ca în 1951. Şi de data aceasta, nesocotind voinţa membrilor de rînd ai partidului, liderii socialişti au respins unitatea de acţiune propusă de Partidul Comunist Francez şi au încheiat alianţe într-o serie de circumscripţii electorale cu partidele reacţionare burgheze. Astfel, în 25 de circumscripţii, socialiştii au încheiat alianţe cu radicalii. In alte două circumscripţii socialiştii s-au aliat cu radicalii şi cu gaulliştii din R.P.F. Intr-o serie de circumscripţii s-au încheiat alianţe între gaullişti, R.P.F. M.R.P. şi independenţi.

Dar tocmai datorită numărului mare şi deci fărîmiţării alianţelor încheiate de aceste partide care, de altfel, sînt măcinate de o serie de contradicţii chiar în interiorul lor, alianţele sînt mai puţin compacte şi mai puţin trainice ca în 1951. Aceasta face ca ele să fie mai puţin primejdioase pentru forţele democrate.

După cum se vede, în ciuda manevrelor sale frauduloase, există indicii că va fi greu reacţiunii să-şi atingă scopul.

Dacă conducătorii socialişti nu şi-ar fi asumat greaua răspundere de a respinge unitatea de acţiune cu comuniştii francezi şi în special oferta de a întoarce, prin alianţe între socialişti şi comunişti, legea electorală împotriva autorilor săi, planul reacţiunii ar fi putut să fie dejucat pe de a ntregul: s-ar fi putut asigura venirea la putere a unei masive majorităţi de stînga.

Totodată, refuzînd unitatea de acţiune propusă de Partidul Comunist Francez, socialiştii au constituit, împreună cu Mendès-France, François Mitterand şi Chaban-Delmas, o coaliţie electorală pe care au botezat-o „frontul republican" şi care pretinde că luptă pentru progres, pace şi libertate.

Dar să vedem cine sînt aceşti prieteni ai lui Guy Mollet, secretarul general al partidului socialist francez.

Chaban-Delmas este preşedintele grupului gaullist al republicanilor sociali care nu au încetat nici un moment să ceară intensificarea represiunilor în Algeria, au preconizat, la timpul său, îndepărtarea sultanului Ben Iusef din Maroc şi au votat împotriva laicizării învăţămîntului.

Francois Mitterand, fost ministru de interne în guvernul lui Mendès France, este acela care a dispus trimiterea de noi contingente de soldaţi pentru a reprima lupta patrioţilor algerieni, declarînd, totodată, de la tribuna parlamentului, că Algeria este Franţa şi că, propriu zis, nu există o problemă algeriană.

Despre Mendès France se ştie că este răspunzător pentru reînarmarea Germaniei occidentale. Apriga polemică care o desfăşoară în prezent Mendès-France împotriva primului ministru Edgar Faure şi a grupului său de aliaţi electorali nu trebuie să înşele pe nimeni. In realitate între programul lui Mendès-France şi acela al lui Faure nu este nici o deosebire cît de cît însemnată. „Se ştie prea bine, scrie „Le Monde" că politica economică a lui Mendès France a fost condusă de către Faure, care, la rîndul său, nu a făcut decît să continue politica externă a lui Mendès France şi să adopte poziţia acestuia în problemele Africii de nord".

Aliindu-se cu oamenii care nu doresc nici pacea, nici progresul social, nici rezolvarea problemelor nord africane, conducătorii socialişti au vrut să întîrzie ceasul renaşterii frontului popular. In felul acesta, ei au făcut incontestabil, un mare serviciu reacţiunii, păgubind într-o mare măsură propriul lor partid care, după pronosticurile observatorilor politici, va pierde un anumit număr de mandate ca urmare a faptului că au refuzat alianţa cu comuniştii.

Atitudinea conducătorilor socialişti este condamnată cu tărie de un număr tot mai mare de membri de rînd ai partidului socialist. Impotriva voinţei şi peste capul liderilor socialişti, ideea unităţii de acţiune cu comuniştii se bucură de sprijin în rîndurile socialiştilor de rînd. De pe acum, în două departamente au şi fost stabilite — ceea ce este mai mult decît o alianţă a unor liste separate — liste comune de candidaţi socialişti care, împreună cu anumiţi radicali, vor candida alături de candidaţii comunişti. Pe de altă parte, într-o serie de departamente candidaţii propuşi refuză alianţele încheiate între conducătorii diferitelor partide burgheze. Aşa s-a întîmplat, de pildă, în departamentele Pas de Calais, Ille et Vilaine, Eure şi Loire.

Campania electorală este în plină desfăşurare. Pînă la 2 ianuarie comuniştii nu şi vor înceta eforturile pentru gruparea tuturor forţelor de stînga. In întreaga ţară, sprijinindu-se pe păturile largi ale alegătorilor, pe toate forţele progresiste ale poporului, Partidul Comunist Francez se va strădui să facă din această consultare electorală un succes al forţelor păcii şi progresului.

RECENZIE

„Pentru pace trainică, pentru democraţie populară!" nr. 50 (371)

A apărut numărul 50 (371) al ziarului „Pentru pace trainică, pentru democraţie populară!" — organ al Biroului Informativ al Partidelor comuniste şi muncitoreşti.

Articolul de fond al ziarului este consacrat prieteniei dintre popoarele Uniunii Sovietice şi Indiei. In articol se spune că opinia publică progresistă din toate ţările ia cunoştinţă cu o profundă satisfacţie de rezultatele vizitei făcute în India de către N. A. Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., şi N. S. Hruşciov, membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Vizita conducătorilor Uniunii Sovietice în India s-a transformat într-o puternică şi emoţionantă demonstraţie a prieteniei sincere şi frăţeşti dintre popoarele sovietic şi indian. Opinia publică mondială apreciază pe bună dreptate această vizită ca cel mai important eveniment istoric din ultimul timp.

Ziarul publică „Declaraţia comună a lui N. A. Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. N. S. Hruşciov, membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., şi Jawaharlal Nehru, primul ministru al Indiei", o informaţie despre conferinţa de presă de la Delhi, organizată de N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov, cuvîntările rostite de N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov la postul de radio indian, ştirea despre întîlnirea lui N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov cu deputaţi ai parlamentului Indiei, membri ai asociaţiei pentru dezvoltarea limbii hindu şi cuvîntarea lui N. S. Hruşciov la această întîlnire, o informaţie despre plecarea lui N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov din India şi cuvîntările rostite de N. A. Bulganin, N. S. Hruşciov şi Jawaharlal Nehru pe aeroportul Palam. Articolul intitulat „O triumfală demonstraţie a mariei prietenii dintre popoarele Indiei şi Uniunii Sovietice" este consacrat vizitei lui N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov în India. Ziarul publică ştirea despre sosirea lui N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov la Kabul.

„Mergem la luptă cu deplină încredere" — sub acest titlu ziarul publică cuvîntarea rostită de Maurice Thorez, secretar general al Partidului Comunist Francez, la 10 decembrie 1955 în faţa alegătorilor din oraşul Ivry, departamentul Sena, în legătură cu alegerile ce vor avea loc pentru Adunarea Naţională a Franţei. In cuvîntarea sa, tov. Maurice Thorez a declarat că numai comuniştii păşesc în rînduri unite, în timp ce toate celelalte partide oferă spectacolul scindării şi al amoralităţii.

Ziarul publică articolul tov. M. Mitin consacrat însemnătăţii istorico-mondiale a revoluţiei din anii 1905—1907 din Rusia — prima revoluţie populară din epoca imperialismului.

Articolul lui Boris Velcev, membru supleant al Comitetului Central al Partidului Comunist din Bulgaria, este consacrat problemelor întăririi comitetelor de plasă ale Partidului Comunist din Bulgaria.

Revista presei romîneşti, publicată sub titlul „In preajma Congresului al II-lea al Partidului Muncitoresc Romîn", este închinată acestui eveniment important din viaţa R.P.R.

In Apelul Biroului Consiliului Mondial al Păcii, publicat în ziar, se anunţă că pentru zilele de 5—9 aprilie 1956 se convoacă o sesiune extraordinară a Consiliului Mondial al Păcii, consacrată problemelor dezarmării şi interzicerii armei nucleare.

Ziarul mai publică scrisoarea lui Silvio Maia din Rio de Janeiro „In legătură cu situaţia din Brazilia" şi diferite informaţii.

Vizita lui N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov în Afganistan

KABUL 17 (Agerpres). — TASS La 16 decembrie, tovarăşii N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov au vizitat muzeul de istorie din Kabul situat în cartierul modern al oraşului.

In timpul vizitării muzeului, explicaţiile au fost date de prof. Ahmed Kohzad, preşedintele Societăţii de istorie a Afganistanului.

In seara zilei de 16 decembrie, Muhammed Daud, primul ministru al Afganistanului, a oferit un dineu în cinstea tovarăşilor N. S. Hruşciov şi N. A. Bulganin. Mai tîrziu, Muhammed Naim, ministrul Afacerilor Externe al Afganistanului, a oferit la Ministerul Afacerilor Externe o mare recepţie în cinstea oaspeţilor sovietici.

Cuvîntarea lui N. A. Bulganin
la prînzul oferit de primul ministru al Afganistanului

Excelenţa voastră, domnule prim-ministru !

Domnilor !

Mulţumim guvernului regal al Afganistanului pentru invitaţia de a vizita Afganistanul — prieten al Uniunii Sovietice, pentru primirea caldă ce ni s-a făcut şi pentru ospitalitate.

Prietenia îndelungată dintre Uniunea Sovietică şi Afganistan a rezistat încercărilor, în tot decursul timpului, din momentul apariţiei statului sovietic şi a Afganistanului independent. In toate fazele dezvoltării ei, această prietenie s-a întărit neîncetat, ceea ce a fost atît în interesul Afganistanului, cît şi al Uniunii Sovietice. Şi acum putem constata cu profundă satisfacţie că între ţările noastre există relaţii de bună vecinătate şi prietenie.

O mare însemnătate în întărirea relaţiilor de prietenie dintre ţările noastre o are Tratatul sovieto-afgan din 28 februarie 1921, precum şi Tratatul de neutralitate şi neagresiune reciprocă din 24 iunie 1931.

Relaţiile noastre se bazează de asemenea pe colaborarea economică reciproc avantajoasă, ceea ce îşi găseşte expresia în dezvoltarea legăturilor comerciale dintre Uniunea Sovietică şi Afganistan. La aceasta contribuie Acordul sovieto-afgan cu privire la schimbul de mărfuri şi plăţi, încheiat în 1950.

Anul acesta a fost semnat Acordul sovieto-afgan în chestiunile de tranzit, care are o mare însemnătate pentru dezvoltarea legăturilor Afganistanului în domeniul comerţului exterior şi pentru consolidarea independenţei sale economice. Acest acord dă negustorimii afgane largi posibilităţi de a ieşi la pieţele externe.

In relaţiile sale cu Afganistanul, Uniunea Sovietică se bazează şi se va baza în mod invariabil pe principiile respectării integrităţii teritoriale şi a suveranităţii, neagresiunii, neamestecului în treburile interne, egalităţii şi avantajului reciproc, coexistenţei paşnice şi colaborării economice.

Sperăm că contactul personal pe care l-am stabilit cu conducătorii Afganistanului va contribui la dezvoltarea şi consolidarea continuă a relaţiilor sovieto-afgane. Schimbul de păreri care a avut loc în problemele ce prezintă un interes reciproc a arătat că cele două părţi sînt gata să dezvolte pe o scară şi mai largă legăturile multilaterale dintre ţările noastre.

Constatăm cu bucurie că în ultimii ani popoarele ţărilor Asiei şi Africii, care s-au ridicat împotriva regimurilor coloniale, au obţinut succese considerabile în cucerirea şi întărirea independenţei lor naţionale. Dar, colonialiştii fac totul pentru ca şi în noile împrejurări să impună popoarelor care s-au eliberat rînduieli care sînt pe placul colonialiştilor.

In prezent, ei îşi camuflează în fel şi chip politica lor colonialistă, căutînd să lege unele ţări ale Asiei şi Africii prin tratate şi pacte, atrăgîndu-le în diferite blocuri militariste agresive îndreptate împotriva păcii şi securităţii popoarelor.

Uniunea Sovietică a luat întotdeauna atitudine împotriva colonialismului, indiferent sub ce formă s-a manifestat. Noi privim cu simpatie lupta pentru independenţa naţională a popoarelor din Asia şi Africa. Acest lucru nu l-am ascuns niciodată şi nici nu-l ascundem.

Uniunea Sovietică apreciază mult politica independentă şi iubitoare de pace a Afganistanului, atitudinea negativă a acestuia faţă de politica înghebării de blocuri, năzuinţa sa spre stabilirea unor relaţii de prietenie cu vecinii şi cu toate statele.

Privim cu simpatie politica Afganistanului în rezolvarea problemei Paştunistanului. Uniunea Sovietică este pentru reglementarea echitabilă a problemei Paştunistanului care nu poate fi rezolvată just fără a se ţine seama de interesele vitale ale popoarelor care trăiesc în Paştunistan.

Popoarele tuturor ţărilor năzuiesc spre menţinerea păcii. Considerăm că politica de neutralitate şi neparticipare la blocuri corespunde cel mai bine intereselor asigurării securităţii popoarelor, menţinerii independenţei lor naţionale şi serveşte cauza întăririi păcii.

Ne exprimăm speranţa că guvernul Afganistanului îşi va continua eforturile în lupta pentru menţinerea şi consolidarea păcii.

Urăm sănătate Majestăţii sale Regelui Afganistanului.

Să se întărească şi să se dezvolte prietenia dintre Uniunea Sovietică şi Afganistan !

Trăiască pacea şi securitatea popoarelor din întreaga lume !

Cuvîntarea primului ministru al Afganistanului

Excelenţele voastre, mareşal Bulganin, domnule Hruşciov !

Domnilor !

In numele poporului şi guvernului Afganistanului salut sincer sosirea excelenţei voastre, a domnului Hruşciov şi a stimaţilor dv. colegi şi sînt fericit să vă exprim în acest moment fericit recunoştinţa şi sincerele mulţumiri ale poporului Afganistanului şi ale guvernului său pentru că aţi acceptat invitaţia de a vizita Afganistanul.

Această zi este una din cele mai însemnate zile în relaţiile de prietenie dintre Afganistan şi marea Uniune Sovietică, zi a cărei amintire va rămîne în istoria relaţiilor de prietenie dintre cele două ţări.

Afganistanul nu a uitat şi nu va uita niciodată faptul că prima ţară care a salutat cucerirea libertăţii şi independenţei de către Afganistan a fost Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste şi că prima ţară care după revoluţia din Octombrie a stabilit relaţii diplomatice cu Uniunea Sovietică şi a pus bazele unei prietenii internaţionale, a fost Afganistanul.

De atunci şi pînă astăzi relaţiile dintre aceste două ţări libere se întemeiază pe încredere reciprocă, bună vecinătate, prietenie sinceră, bunăvoinţă şi dragoste de pace. Timpul şi diferitele evenimente internaţionale nu le-au clintit cîtuşi de puţin.

Prietenia dintre aceste două ţări, a căror viaţă socială are baze diferite, este un strălucit exemplu de coexistenţă a ţărilor cu sisteme de guvernare diferite în condiţiile existenţei unor relaţii de prietenie între ele. Colaborarea dintre ele contribuie la progresul şi prosperitatea celor două ţări.

Poporul iubitor de libertate al Afganistanului a admirat întotdeauna succesele obţinute de Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste în decursul acestor 38 de ani. In prezent trebuie relevate de asemenea toate încercările pe care ţara dvs. le întreprinde în direcţia asigurării păcii în lumea întreagă şi eforturile pe care le depuneţi dv., domnule Bulganin şi stimaţii dv. colegi, în special domnul Hruşciov, pentru asigurarea înţelegerii între popoare, cu prilejul călătoriilor dumneavoastră.

Stimaţii noştri oaspeţi au sosit în străvechea noastră capitală aşezată între munţi, după o vizită îndelungată prin marea Indie. Din păcate acum suflă la noi vînturi reci de iarnă şi în această perioadă ţara este lipsită de farmecul ei. Dragostea caldă cu care vă primeşte poporul afgan va atenua în oarecare măsură gerul iernii şi asprimea naturii. Prietenii noştri se vor simţi ca la ei acasă la prietenii lor sinceri din această ţară care se află în centrul Asiei şi al cărei popor iubitor de libertate consideră că libertatea sa este cel mai scump tezaur şi cea mai de preţ bogăţie.

Poporul Afganistanului, care nu urmăreşte alte ţeluri decît libertatea şi bună starea sa, şi care năzuieşte puternic spre pace în lumea întreagă, consideră liniştea în lume drept cea mai bună garanţie a libertăţii şi înfloririi patriei sale. Pornind de la aceasta, Afganistanul a dus în decurs de mulţi ani o politică de neutralitate, a fost totdeauna gata să întindă o mînă prietenească tuturor ţărilor prietene şi vecine şi să colaboreze cu ele în interesele bunei stări şi prosperităţii ţării sale.

Afganistanul este convins că politica sa nu slujeşte numai interesele sale proprii, ci şi interesele păcii în lumea întreagă şi fericirii vecinilor şi prietenilor săi. In legătură cu aceasta există speranţa că politica sa va fi aprobată de fiecare ţară iubitoare de pace.

Afganistanul a sprijinit întotdeauna şi la toate conferinţele internaţionale ideea frăţiei şi libertăţii popoarelor din lumea întreagă şi dreptul oricărei naţiuni la autodeterminare. El a considerat nu numai în vorbe ci şi în fapte, că respectarea egalităţii şi independenţei ţărilor este unicul mijloc de asigurare a păcii în lumea întreagă.

Excelenţa voastră, domnule Bulganin, domnule Hruşciov, stimaţi domni !

Folosesc acest prilej pentru a vă exprima bucuria şi satisfacţia guvernului şi poporului Afganistanului în legătură cu măsurile luate în cursul ultimilor ani în vederea lărgirii relaţiilor economice şi comerciale dintre Afganistan şi Uniunea Sovietică.

Sper că în urma acestei colaborări economice se vor pune bazele pentru dezvoltarea ei continuă, ceea ce va sluji la întărirea relaţiilor cordiale de prietenie dintre cele două ţări.

Guvernul Afganistanului nu are alt ţel decît dezvoltarea materială şi culturală, precum şi folosirea bogăţiilor naturale ale ţării, ridicarea bunei stări a poporului său. Pe această cale Afganistanul primeşte şi va primi cu mare recunoştinţă ajutorul ţărilor prietene şi cu un înalt nivel de dezvoltare cu condiţia ca acest ajutor să nu fie legat de obligaţii politice.

Excelenţa voastră, domnule Bulganin, domnule Hruşciov, stimaţi prieteni !

Permiteţi-mi ca în încheierea cuvîntării mele să exprim cele mai bune şi sincere urări ale guvernului şi poporului Afganistanului stimaţilor noştri oaspeţi şi marelui popor al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste, precum şi guvernului sovietic şi să urez sănătate şi fericire mareşalului Voroşilov, marele preşedinte şi cunoscut luptător al Uniunii Sovietice, şi stimaţilor oaspeţi ; să exprim dorinţa ca relaţiile de prietenie dintre Afganistan şi Uniunea Sovietică să se întărească şi pacea în întreaga lume să se consolideze, ceea ce este marele nostru ţel final.

Convorbirea lui N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov cu primul ministru al Afganistanului

KABUL 17 (Agerpres). — TASS transmite :

In ziua de 17 decembrie N. A. Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., şi N. S. Hruşciov, membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., au avut o convorbire cu Muhammed Daud, primul ministru al Afganistanului. In cursul convorbirii a avut loc un schimb de păreri în problema relaţiilor sovieto-afgane, precum şi asupra unor probleme internaţionale.

S-a constatat că atît guvernul sovietic cît şi guvernul Afganistanului sînt hotărîte să contribuie şi de acum încolo la dezvoltarea relaţiilor de prietenie dintre U.R.S.S. şi Afganistan, relaţii care corespund atît intereselor popoarelor celor două ţări, cît şi intereselor menţinerii păcii generale.

Din partea afgană la convorbire au asistat Ali Muhammed, prim vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, Muhammed Naim, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri şi ministrul Afacerilor Externe, şi Gulian Iahia Tarzi, ambasadorul Afganistanului la Moscova.

Din partea sovietică au asistat la convorbire A. A. Gromîko, prim-locţiitor al ministrului Afacerilor Externe, şi M. V. Degtiar, ambasadorul Uniunii Sovietice în Afganistan.

Mesajul adresat de J. Nehru lui N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov

MOSCOVA 17 (Agerpres). — TASS transmite mesajul adresat de primul ministru al Indiei, Jawaharlal Nehru, lui N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov :

„Vă sînt profund recunoscător pentru mesajul pe care mi l-aţi trimis la trecerea frontierei ţării noastre. Vizita dv. în India a constituit un eveniment istoric care a lăsat în amintirea poporului nostru impresii de neuitat.

Plecarea dv. ne-a întristat pe noi, cei care am fost în contact apropiat cu dv. în timpul scurtei şederi aici. Sperăm însă că atît prietenia noastră personală cît şi prietenia între statele noastre se vor dezvolta şi vor aduce roade bogate pentru cauza măreaţă a păcii şi colaborării în întreaga lume.

Vă transmit cele mai bune urări în numele poporului meu şi al meu personal. Jawaharlal Nehru".

Dezvoltarea comerţului dintre Iugoslavia şi ţările din Europa răsăriteană

BELGRAD 17 (Agerpres). — Agenţia Taniug transmite că la sfîrşitul lunii decembrie expiră acordurile comerciale cu unele ţări din Europa răsăriteană şi că în curînd vor începe noi tratative asupra schimburilor comerciale pe anul 1956. In prezent la Belgrad au loc tratative cu reprezentanţii Uniunii Sovietice, iar la Bucureşti — cu reprezentanţii Rominiei, cu privire la încheierea de noi acorduri comerciale cu aceste ţări. La sfîrşitul acestei săptămîni va pleca în Albania o delegaţie economică iugoslavă pentru a duce tratative asemănătoare. Se aşteaptă de asemenea ca în luna ianuarie 1956 să înceapă tratative cu Bulgaria şi, după toate probabilităţile, cu Cehoslovacia şi Ungaria.

Acordurile comerciale dintre Iugoslavia şi ţările Europei răsăritene încheiate la începutul anului acestuia au prevăzut schimburi comerciale globale în valoare de 108,5 milioane dolari.

Scurte ştiri

BEIRUT. Intr-un interviu acordat corespondentului din Beirut al agenţiei United Press, primul ministru al Libanului, Raşid Karame, a declarat că guvernul libanez nu s-a gîndit niciodată să adere la pactul de la Bagdad.

ATENA. Agenţia Associated Press anunţă că primul ministru grec Karamanlis a desmînţit vineri în mod categoric ştirea potrivit căreia Grecia va participa la conferinţa consiliului balcanic.

PARIS. La 16 decembrie a luat sfîrşit sesiunea Consiliului N.A.T.O. La lucrările sesiunii care au durat două zile au participat miniştrii Afacerilor Externe, ai Finanţelor şi Apărării ai celor 15 ţări membre ale N.A.T.O. La încheierea lucrărilor s-a dat publicităţii un comunicat final care vădeşte intenţia guvernelor ţărilor participante de a continua cursa înarmărilor.

WASHINGTON. Secretarul de presă al Casei Albe, James Hagerty, a anunţat că preşedintele Eisenhower a invitat pe Giovanni Gronchi, preşedintele Italiei, să facă o vizită de trei zile la Washington. Gronchi a acceptat invitaţia şi va sosi la Washington la 28 februarie 1956.

Admiterea noilor membri în O. N. U. — un succes al forţelor păcii

Declaraţiile guvernelor R. P. Ungare, R. P. Bulgaria şi R. P. Albania

BUDAPESTA 17 (Agerpres). M.T.I. La 16 decembrie au fost date publicităţii la Budapesta următoarele :

Consiliul de Miniştri al Republicii Populare Ungare a aflat cu multă satisfacţie şi bucurie că la cea de a 10-a sesiune a Adunării Generale, Organizaţia Naţiunilor Unite a primit Ungaria în rîndul membrilor săi. Prin această hotărîre Adunarea Generală a satisfăcut un vechi vis şi o dorinţă legitimă a poporului ungar.

Consiliul de Miniştri al Republicii Populare Ungare transmite mulţumiri din partea întregului popor ungar tuturor statelor membre ale O.N.U. care, ţinînd seama de necesitatea asigurării caracterului universal al acestei organizaţii mondiale şi de caracterul legitim al cererii de primire făcută de Ungaria, s-au pronunţat în favoarea primirii ei în rîndul membrilor O.N.U.

Consiliul de Miniştri al Republicii Populare Ungare mulţumeşte în mod deosebit Uniunii Sovietice şi altor state membre ale O.N.U. care de la bun început s-au pronunţat în mod consecvent pentru primirea Ungariei în rîndul membrilor O.N.U.

Consiliul de Miniştri doreşte să încredinţeze şi prin această declaraţie statele membre ale O.N.U., precum şi toate ţările şi popoarele lumii, că Republica Populară Ungară, rămînînd credincioasă intereselor poporului ungar şi dorinţei sale sincere de pace, va contribui în Organizaţia Naţiunilor Unite, pe măsura forţelor sale, ca această organizaţie mondială să îndeplinească întru totul menirea sa nobilă în interesul asigurării unei păci trainice şi promovării progresului social şi bunei stări a omenirii.

★

SOFIA 17 (Agerpres). — ATB.

La 15 decembrie au fost date publicităţii la Sofia următoarele :

Guvernul Republicii Populare Bulgaria a primit cu profundă satisfacţie hotărîrea Adunării Generale de a admite Republica Populară Bulgaria în familia ţărilor membre ale Organizaţiei Naţiunilor Unite.

Guvernul bulgar exprimă sincera recunoştinţă tuturor ţărilor care au contribuit la satisfacerea cererii Republicii Populare Bulgaria de a-şi ocupa în această organizaţie mondială locul ei legitim ca stat iubitor de pace şi democrat, care este pe deplin în stare să îndeplinească toate obligaţiile şi să se bucure de toate drepturile pe care le prevede Carta O.N.U.

Avînd încredere în misiunea nobilă pe care o îndeplineşte şi o va îndeplini Organizaţia Naţiunilor Unite, guvernul Republicii Populare Bulgaria declară că în calitatea de membră a acestei organizaţii, Republica Populară Bulgaria va depune toate eforturile pentru sprijinirea păcii şi securităţii, pentru dezvoltarea relaţiilor de prietenie între popoare şi pentru realizarea colaborării în rezolvarea problemelor internaţionale cu caracter economic, social, cultural şi umanitar.

★

TIRANA 17 (Agerpres). — ATA La Tirana au fost date publicităţii următoarele :

Poporul şi guvernul R. P. Albania au primit cu satisfacţie ştirea privitoare la admiterea R. P. Albania în O.N.U. Prin această hotărîre, adoptată datorită eforturilor susţinute ale delegaţiei sovietice şi datorită sprijinului multor alte delegaţii, a fost reglementată în mod echitabil o importantă problemă internaţională ; s-a confirmat încă odată că înţelegerea şi bunăvoinţa reprezintă calea cea mai justă de rezolvare a problemelor internaţionale litigioase.

Sîntem convinşi că în spiritul înţelegerii realizate în problema admiterii celor 16 noi membri, va fi recunoscut şi dreptul Republicii Populare Mongole de a fi membră a O.N.U.

Considerăm de asemenea că este timpul ca adevăratului reprezentant al poporului chinez de 600.000.000 — reprezentantului R. P. Chineze — să i se acorde locul ce i se cuvine în Consiliul de Securitate şi în celelalte organe ale O.N.U.

Guvernul Republicii Populare Albania consideră că admiterea ţării noastre în O.N.U. sporeşte posibilitatea stabilirii, aşa cum a arătat întotdeauna guvernul nostru, de relaţii normale între statul nostru şi toate celelalte state care doresc să întreţină asemenea relaţii cu noi în conformitate cu principiile egalităţii şi respectului reciproc.

Telegrama adresată lui N. A. Bulganin de Jawaharlal Nehru

MOSCOVA 17 (Agerpres). — TASS transmite telegrama adresată de primul ministru al Indiei, dl. Jawaharlal Nehru, lui N. A. Bulganin.

„Am aflat astăzi cu o mare satisfacţie că în urma propunerii Uniunii Sovietice au fost primiţi în O.N.U. 16 noi membri. Ingăduiţi-mi să vă felicit pentru acţiunea înţeleaptă şi eficace întreprinsă de reprezentantul dv. în O.N.U., ce a dus la lichidarea impasului care a împiedicat pînă în prezent multe state de a fi reprezentate în Organizaţia Naţiunilor Unite. Sper că în curînd acele ţări care în prezent nu fac parte din O.N.U. vor fi primite de asemenea şi că R. P. Chineză îşi va ocupa locul ce i se cuvine de drept în O.N.U. Jawaharlal Nehru".

Telegrama adresată lui N. A. Bulganin de primul ministru al Ceylonului

MOSCOVA 17 (Agerpres). — TASS transmite telegrama adresată de primul ministru al Ceylonului, dl. John Kotelavala, lui N. A. Bulganin.

„In numele guvernului şi poporului Ceylonului, vă mulţumesc călduros pentru rolul pe care delegaţia dv. l-a avut în uşurarea admiterii Ceylonului în Naţiunile Unite. Posibilitatea de a ocupa locul cuvenit în rîndul naţiunilor lumii ne dă, firească, o deosebită satisfacţie ; în acelaşi timp noi considerăm că faptul că, în sfîrşit, a devenit posibilă soluţionarea problemei admiterii de noi membri în O.N.U., care a rămas vreme îndelungată nereglementată, constituie un motiv de bucurie generală.

Sîntem foarte recunoscători pentru sprijinul ce ne-a fost acordat de guvernul dv."

Ecouri în străinătate

Marea victorie diplomatică a Uniunii Sovietice

OSLO 17 (Agerpres). — Toate ziarele norvegiene îşi exprimă satisfacţia în legătură cu admiterea în O.N.U. a celor 16 noi membri. Intr-o ştire intitulată „Marea victorie diplomatică a Uniunii Sovietice", ziarul „Verdens Gang" subliniază printre altele : „Uniunea Sovietică a repurtat una din cele mai mari victorii diplomatice, cînd Adunarea Generală a O.N.U. a aprobat cu o majoritate covîrşitoare recomandarea Consiliului de Securitate cu privire la admiterea celor 16 ţări în O.N.U....".

Este timpul ca O.N.U. să examineze problema admiterii R. P. Chineze

LONDRA 17 (Agerpres). — O serie de ziare şi reviste influente din Anglia cer energic îndepărtarea reprezentantului clicii ciankaişiste din O.N.U.

„Birmingham Post" scrie într-un articol redacţional : „Este ridicol că s-a putut crea situaţia ca acest „stat de celofibră" să aibă posibilitatea de a respinge o rezoluţie a 52 de ţări". Ziarul subliniază că prezenţa ciankaişistului în Consiliul de Securitate „devine o piedică în calea funcţionării O.N.U." „Guvernul Cian Kai-şi, scrie în încheiere ziarul, nu mai poate pretinde că reprezintă China, şi fără doar şi poate este timpul ca O.N.U. să examineze problema admiterii Chinei comuniste în O.N.U."

Statele Unite au suferit o totală înfrîngere diplomatică

Corespondentul din New York al ziarului englez „Manchester Guardian", A. Cook, caracterizînd admiterea celor 16 ţări în O.N.U. ca „o strălucită victorie diplomatică" a Uniunii Sovietice, scrie în continuare că în discuţiile de pe culoarele O.N.U. s-a ajuns la două concluzii : „In primul rînd, acordînd sprijin lui Cian Kai-şi, Statele Unite au suferit o totală înfrîngere diplomatică. In al doilea rînd, din acest fapt trist reiese că atît Statele Unite cît şi China naţionalistă vor ajunge la rezultatul că China naţionalistă (adică reprezentantul clicii ciankaişiste — N.R.) va fie exclusă din O.N.U.".

Lucrările Adunării Generale a O. N. U.

NEW YORK 17 (Agerpres). — TASS La 16 decembrie, Adunarea Generală a O.N.U. a discutat raportul Comitetului Politic în problema dezarmării şi a măsurilor în vederea slăbirii continue a încordării internaţionale.

Adunării i-au fost prezentate rezoluţia S.U.A., Angliei, Franţei şi Canadei, aprobată de Comitetul Politic, amendamentele sovietice la această rezoluţie, precum şi proiectul de rezoluţie al Siriei, în care Comisiei O.N.U. pentru dezarmare i se propune să convoace din nou subcomitetul ei, pentru ca el să continue lucrările începute la 29 august 1955.

In şedinţa din dimineaţa zilei de 16 decembrie a Adunării, după delegaţii Indiei, Franţei, Angliei şi Australiei a luat cuvîntul reprezentantul Siriei.

Delegatul american, Lodge, a obiectat împotriva amendamentelor prezentate de delegaţia sovietică. El s-a pronunţat de asemenea împotriva proiectului de rezoluţie al Siriei şi a propus ca acest proiect să nu fie pus la vot.

După reprezentantul Iugoslaviei, Mates, a luat cuvîntul V. V. Kuznetov, conducătorul delegaţiei sovietice. El a subliniat că Uniunea Sovietică a fost întotdeauna şi rămîne adeptă a dezarmării, adeptă a interzicerii totale a armelor atomică şi cu hidrogen, o luptătoare principială şi consecventă pentru pace şi securitatea popoarelor. In continuare Kuznetov a arătat că propunerile Uniunii Sovietice, examinate în cadrul celei de-a 10-a sesiuni a Adunării Generale, cuprind un program vast de măsuri, îndreptate spre slăbirea încordării internaţionale, spre stabilirea încrederii în relaţiile dintre state.

Delegatul sovietic a spus că proiectul delegaţiei Siriei prezentat spre examinare şedinţei plenare, proiect care prevede reluarea lucrărilor subcomitetului Comisiei O.N.U. pentru dezarmare, începute la 29 august 1955, merită o deosebită atenţie. Subcomitetul trebuie să-şi continue eforturile pentru obţinerea unor hotărîri de comun acord în problema dezarmării. De aceea, delegaţia sovietică sprijină proiectul de rezoluţie prezentat de delegaţia Siriei şi nu insistă asupra punerii la vot a proiectului său de rezoluţie.

In continuare, delegatul U.R.S.S. s-a referit la proiectul de rezoluţie prezentat Adunării Generale de S.U.A., Anglia, Franţa şi Canada. El a subliniat lipsurile esenţiale ale acestui proiect, care nu este îndreptat spre obţinerea unanimităţii tuturor membrilor în această problemă. Delegaţia sovietică nu poate vota în ansamblu pentru acest proiect de rezoluţie într-o asemenea formă.

La şedinţa din după-amiaza zilei de 16 decembrie, discuţia a continuat. Au luat cuvîntul reprezentanţii Statului Peru, Poloniei şi Indiei.

Reprezentantul Indiei a subliniat din nou că ţara lui este împotriva folosirii armei atomice în orice împrejurări. El a sprijinit proiectul de rezoluţie propus de delegaţia Siriei.

Adunarea a adoptat rezoluţia recomandată de Comitetul Politic. Delegaţiile U.R.S.S., R.S.S. Ucrainene, R.S.S. Bieloruse, Poloniei, Cehoslovaciei, Ungariei şi Rominiei au votat împotriva acestei rezoluţii, întrucît ea îndepărtează Adunarea Generală şi Comisia O.N.U. pentru dezarmare de la sarcina principală şi anume elaborarea de comun acord a unui program de dezarmare, de interzicere a armei atomice şi instituire a unui control internaţional eficace.

Amendamentele sovietice au fost respinse de către Adunare. Fiind puse la vot separat, aceste amendamente au fost sprijinite de 9—16 delegaţii printre care delegaţiile R.S.S. Ucrainene, R.S.S. Bieloruse, Poloniei, Cehoslovaciei, Ungariei, Rominiei, Iugoslaviei, Indiei, Indoneziei, Birmaniei, Siriei, Egiptului.

Adunarea a adoptat apoi propunerile americane de a nu pune la vot proiectul de rezoluţie al Siriei. Impotriva acestei propuneri au votat 18 delegaţii, iar 7 delegaţii s-au abţinut.

Poziţia adoptată de reprezentantul american şi delegaţiile care îl sprijină faţă de proiectul de rezoluţie al Siriei a arătat încă odată că ele nu vor să admită ca Comisia pentru dezarmare şi subcomitetul ei să procedeze la elaborarea unei convenţii internaţionale cu privire la reducerea armamentelor şi interzicerea armei atomice.

Trecînd la ultimul punct al ordinei de zi — problema alegerii unui membru nepermanent al Consiliului de Securitate — preşedintele Maza a propus să se anunţe o scurtă pauză, fapt la care Adunarea şi-a dat consimţămîntul. Cînd Adunarea s-a reîntrunit după pauză, preşedintele Maza a declarat că în timpul pauzei au avut loc consultări cu doi candidaţi care au întrunit numărul cel mai mare de voturi în precedentul tur de scrutin.

In urma acestor consultări, a spus în continuare Maza, s-a tras la sorţi. Candidatura ţării care va pierde s-a propus să fie retrasă acum, iar învingătorul să fie ales.

Maza a arătat că în urma acestei înţelegeri, în prezent a fost retrasă candidatura Filipinelor. El a adăugat că aceasta nu trebuie considerat drept un precedent.

După încheierea discuţiilor, Maza a anunţat cel de-al 35-lea tur de scrutin. Intrucît reprezentanţii a 10 delegaţii s-au abţinut, în acest tur de scrutin, majoritatea necesară a fost de 40 de voturi. Iugoslavia a întrunit 34 de voturi, Filipinele — 19, Spania — 2, Bulgaria — 1, Italia — 1, Suedia — 1, Yemenul 1 vot.

Preşedinele Maza a propus să se prelungească actuala sesiune cu 24 de ore. Reprezentantul Turciei, Sarper, a declarat însă că este nevoie de mai mult timp. Adunarea a hotărît apoi cu 49 de voturi pentru, 12 contra şi 4 abţineri, să prelungească lucrările celei de-a 10-a sesiuni pînă la 20 decembrie ora 24.

Dezbaterile din Consiliul de Securitate

NEW YORK 17 (Agerpres). — TASS In şedinţa din 16 decembrie Consiliul de Securitate a examinat plîngerea Siriei împotriva acţiunilor Israelului în legătură cu atacul săvîrşit la 12 decembrie de forţele armate israeliene împotriva teritoriului Siriei în regiunea lacului Tiberiada.

In numele delegaţiei sovietice, A. A. Sobolev, reprezentantul Uniunii Sovietice, a exprimat guvernului şi poporului Siriei condoleanţe în legătură cu pierderile suferite.

Consiliul de Securitate — a spus Sobolev — nu poate să nu condamne asemenea acţiuni din partea Israelului şi să nu ia măsuri eficace pentru preîntîmpinarea în viitor a unor asemenea acţiuni.

Alţi membri ai Consiliului de Securitate au exprimat de asemenea condoleanţe Siriei.

Reprezentantul Siriei a amintit că articolul 6 al Cartei O.N.U. prevede excluderea din această organizaţie a ţării care încalcă în mod sistematic Carta ei şi a cerut să se aplice Israelului sancţiuni economice.

Luînd apoi cuvîntul, Eban, reprezentantul Israelului, a afirmat că atacul trupelor israeliene împotriva teritoriului Siriei ar reprezenta o contramăsură.

In urma declaraţiei lui Hammarskjoeld, secretarul general al O.N.U., că el aşteaptă să primească în curînd raportul comisiei mixte de armistiţiu cu privire la acest incident, Consiliul de Securitate a amînat discutarea acestei probleme.

Consiliul de Securitate a trecut apoi la problema convocării unei conferinţe pentru revizuirea Cartei O.N.U. In numele Angliei, S.U.A., Braziliei şi Iranului, Crosstweight, reprezentantul Angliei, a prezentat spre examinare Consiliului un proiect de rezoluţie prin care se cere în fond să se aprobe rezoluţia adoptată de Adunarea Generală avînd drept scop revizuirea Cartei O.N.U.

Luînd cuvîntul pe marginea acestei probleme, A. A. Sobolev, reprezentantul U.R.S.S., a spus :

Considerăm că revizuirea Cartei O.N.U. şi convocarea în acest scop a unei conferinţe generale a statelor membre ale O.N.U. nu pot contribui la întărirea încrederii în relaţiile dintre state, nu corespund intereselor slăbirii continue a încordării internaţionale şi nu vor contribui la activitatea eficace a O.N.U.

Pe această bază, — a spus A. A. Sobolev — delegaţia sovietică obiectează şi va vota împotriva proiectului de rezoluţie comun prezentat Consiliului de Securitate de către S.U.A., Anglia, Brazilia, şi Iran.

Delegaţia Uniunii Sovietice consideră necesar să reamintească că în cazul că această rezoluţie ar fi adoptată de către Consiliul de Securitate şi astfel ar intra în vigoare rezoluţia Adunării Generale din 21 noiembrie, Uniunea Sovietică nu va lua parte la lucrările comitetului care va fi constituit în conformitate cu această rezoluţie pentru a examina problema datei şi locului convocării conferinţei generale, organizării şi ordinei lucrărilor ei.

Rezoluţia a fost pusă apoi la vot şi adoptată cu 9 voturi. Uniunea Sovietică a votat contra. Franţa s-a abţinut.

Presiunile Angliei asupra Iordaniei pentru a o sili să adere la pactul de la Bagdad

AMMAN 17 (Agerpres). — Zilele trecute, agenţiile de presă occidentale au anunţat că Iordania ar fi aderat la pactul agresiv de la Bagdad. Ştirile sosite de la Amman, capitala Iordaniei, dezmint informaţiile în legătură cu presupusa aderare a acestei ţări la alianţa militară de la Bagdad, din care fac parte Anglia, Turcia, Pakistanul, Iranul şi Irakul.

LONDRA 17 (Agerpres). — TASS Potrivit relatărilor presei engleze, Anglia continuă să exercite presiuni asupra Iordaniei, încercînd să obţină aderarea ei la pactul de la Bagdad.

Ziarul „Times" scrie că cu toate că „încercările Angliei de a convinge Iordania să se alăture pactului de la Bagdad n-au fost deocamdată încununate de succes", totuşi Anglia „dispune de pîrghii puternice" pentru a exercita presiuni asupra acestei ţări.

AMMAN 17 (Agerpres). — Comentariile care se fac la Amman cu privire la formarea noului guvern al Iordaniei, condus de Majali, subliniază că acesta este un cunocut adept al aderării Iordaniei la pactul militar de la Bagdad.

AMMAN 17 (Agerpres). — După cum anunţă agenţia Reuter, la Amman, capitala Iordaniei, precum şi în alte oraşe ale ţării au avut loc mari manifestaţii împotriva noului guvern iordanian prezidat de Hazzan Majali.

SPECTACOLELE DE AZI

TEATRE : COPPELIA (orele 11), FIDELIO (orele 19,30) — Teatrul de Operă şi Balet al R.P.R.; LILIACUL (orele 10,30), CULEGĂTORII DE STELE (orele 19,30) — Teatrul de stat de operetă ; TREISTILE DE AUR (orele 15), NUNTA LUI KRECINSKI (orele 19,30) — Teatrul Naţional „I. L. Caragiale" (sala Studio); GAITELE (orele 15), PENTRU FERICIREA POPORULUI — Teatrul Naţional „I. L. Caragiale" (sala C.C.S.); DON CARLOS (orele 10), DOAMNA CALAFOVA (orele 19,30) — Teatrul Municipal; LA ORA 6 (orele 10), IMPĂRĂTIŢA LUI MACHIDON (orele 19,30) — Teatrul Armatei (sala Magheru); AVARUL (orele 10), DE PARTEA CEALALTĂ (orele 19,30) — Teatrul Armatei (sala din 13 Septembrie); DAVID COPPERFIELD (orele 10), LIBELULA (orele 15), PRELUDIU (orele 20) — Teatrul Tineretului; SLUGA LA DOI STĂPÎNI (orele 10), JOCUL DRAGOSTEI ŞI AL INTÎMPLĂRII (orele 16 şi 19,30) — Teatrul Muncitoresc C.F.R.-Giuleşti; BAIATUL ŞI VINTUL (orele 11) CĂLUTUL COCOŞAT (orele 17) — Teatrul Ţăndărică (sala Orfeu); ARTIŞTII PĂDURII (orele 11), STRĂJERUL MĂRII (orele 17) — Teatrul Ţăndărică (sala din str. Academiei); PATRIOTICA ROMINĂ — Studioul actorului de film „C. Nottara"; CER CUVINTUL (orele 16), CĂLĂTORIE PE NOTE (orele 20) — Ansamblul de Estradă al R.P.R. (sala din Calea Victoriei 174); CONCERT DE MUZICĂ DISTRACTIVĂ „DANSAŢI CU NOI" — (sala Dalles); SUB CUPOLA CIRCULUI — Circul de Stat.

CINEMATOGRAFE : DOMNIŞOARA DE SCUDERI — Patria, Elena Pavel; LA REVEDERE DOMNULE GROCK — Magheru, Lumina, Gh. Doja; GIUSEPPE VERDI — Republica, Filimon Sîrbu, I. C. Frimu, Înfrăţirea între popoare, Al. Sahia ; ANNA ZACCHEO — Bucureşti, Vasile Roaită, Flacăra, Libertăţii; SALARIUL GROAZEI — Maxim Gorki; ACTUALITATEA IN IMAGINI, TRĂIASCĂ DOCHERII, MONUMENTELE ARHITECTURII RUSE IN LEMN, SECRETUL SUCCESULUI, POMUL DE ANUL NOU, ULCICA FERMECATĂ — Timpuri Noi; POTECI PRIMEJDIOASE — Central; BUN VENIT D-LE MARSHALL — Victoria; SPRE ŢĂRMURI NOI — Tineretului; FRUMUSEŢEA DIAVOLULUI — Al. Popov; CĂŢELUŞUL BUCLUCAŞ — 8 Martie; PUTEREA